MIC. # 10045 (RAB. 2178)

KLEIN, SAMUEL SHMALKA,

קליין, שמואל שמעלקא.

HIDUSHE SUGYOT.

חידושי סוגיות.

ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מתרגלה חת בסוגי דתנאי כפול בתמ״ק קידושין דף ס״ח מאמרו הגאון מלה שם בקק סעלים

הענין איתא שם בגמרא שביה קאמר ר׳ חנינא בן אחוה לר׳ אלעזר בן חנינא חלי ר׳ אמר דאמרינן חלי

פרט מדאורייתא לפרוט בבית גדר ובמה האובן - דאלמא מלה פרט דאלף אמה אינם שאינו לו יפה

אפי׳ בלא פרט לו עמלו - והקשה הרמב״ן ז״ל דאלמא אחת קרבן אנשי פרט דאלף הוא

דאפי׳ בלא פרט לו עמלו הר הוא מי שאינו מקרבו דאמרינן חלי פרט דאבדו אלף הוא

דשוב חלי לו אמה ואפי׳ פרט מלוב אלו אותו דבריהם ומבטל מקשה דקדוקות הר מלוב דאמרינן

דאמרינן בבית גדר ובמה האובן לפרוט מלסלו מקום ואלף לשון לחיות דבוהו דאמרינן אלף

אלו מיותר הוא אם שאינו מלסלו חלי פרט ואחת שאינו מלסלו היינו אמרינן

ותרץ מלבו״ן ז״ל דאפסר דר-דאמר ר׳ אמור לשמעת אל אפי׳ בלו חלי בבית גדר ובמה האובן סבירא לו

מי דאמרינן אמרינן - דאמרינן בתס סוכה בחל אל אותו שם בגמרא אמר דרבי אלעזר לפי שלפי

יהא חלו שלו גזל - הקשה בתס׳ לל קחה אלא חלו של גזל תפסק לו מלוב אמרינן אמרינן

מלוב ומן הקשה בסוכה בחל ס אל אם - ותי אדרבא לשון בפרש״ל בפרש״ל אמרינן

לתבירו אתרינן אמרינן אל לתבירו - ואלו מלוב אמרינן אמרינן בפרש״ל אמרינן דאמרינן

אמרינן לא אסרה תורה אלא חזרו אל אל אמרינן אמרינן אמרינן אמרינן אמרינן אמרינן

לקוחו אבל מלוב לו חלו של גזל אינו אל״ס שמה בחזרה אמר דאמרינן אמרינן אמרינן

חזרו חלו מסק - ואל לשון הקדמונים דאמרינן אמרינן אמרינן אמרינן אמרינן אמרינן

Batar
Batar
Nagy
Nagy
Dávid Frankel

לשון ש"ס ברורה אמרה שתקנת הקשה מתורת ודאי, פשטות הדברות בשתי ואינו תענה לשטות הרמב"ם
בכל ספיקי דאורייתא לקולא שפיר יהיה לומר בתרתי שלא נזדרו בספק הכל אלא אי כל ספיקא
דאורייתא לחומרא לא פרי הרשב"ן ופרי הרשב"ם לעיל לגמר לא"ל ספיקא דאורייתא לחומרא
לפי ספקא אי נוסח תורה ופל"ל פרי הרשב"ן ופרי לפרי הרשב"ן אם לא בתרתי אמרה
דאלא אלא אינו ולא אלא לא בחזירה משנה הוא ובזה בגל לחומרא - הא לא תרתי
לא מה מאחר המשנה קמשר ואמרי אינו ולא אלא בחזירה אלא בתרתי, אמרה - ואלא
לא לא יפרש תרתי בלא אבי ובלא הגובה אבל אמרה אלא לא אלא שלא בגמל אמרה
קשה הרמב"ם - ובזה הא לשטות אלא סוגים פרי הרשב"ן ר' אלוה סוגים בפרישות
דאמרינן נשלם תלוי אלא תרתי אחרת ספק חלב בגמל ספק שומן הוא אלא ובלבד הנשי
טרגלא דאמר אלא בתרתי אחרת ספק ספיקא דאורייתא לחומרא ופי ואלא מה הוא
דאמרינן אחרת אלפי בחד סגי ספיקא דאורייתא לחומרא אלא אלא אלא סגי הוא
בדברי הרשב"ן. אלא אמר לחומרא לשטות דתרתי, אבל הוא הוכחה מתרתי בלא אלא ובלא
הרשב"ן אלא - ואלא אמר לחומרא לשטות דתרתי אבל הוא מתרתי בלא אלא ובלא
חלב תרתי בלא אלא ובלא חלב אמרה אלא הוכחה מתרתי בלא אלא ובלא רבא
תרתי בכל הוא ואי אשר אלא לחומרא דאמרי הא לא אלא בלבד אלא אלא
אלא לחומרא בלא אלא ובלא חלב - ואם בדברי הרשב"ן אלא בכל מיתרא הוא ואלא שמיר אמר אלא ובלא חלב
ודאי אשמעי לן הוא: אלא הקדש הכל — — — — — — — —

ש"ס בתוס' בב ואין אומרים חל תשמה הלכה ובלבד דלגאורה אלא בדיחה
אינו אלא ספיקות לחומרא ומלבד לפי הסוגים לא אלא לדת בלבד
אלא אלא קשה לדברי הרשב"ן בדבר אינה אמרה לתרי בהתחל
אלא הכלל אלא - ובלבד אמו לתרי אלא הרשב"ן - אבל
אמר הי' ה' בתחילת ספק חלב ספק שומן ואלא חבר אמרו ובלבד אלא
אמר אלא אמרו תרי. אבל חבר תרי - ורב בסי אמר אלא בתחילת בתחת
ספק חלב אלא ספק שומן אלא - אי אמר - ובאמרי מלרבא תרי לבדם אי אלא
אלא בתחילת אלא אי תיב סבירא לי אי ספיקא דאורייתא לחומרא אלא
תיב אלפי לא הוה מיבדק איסורא - ואם דאמרא אמר אלא אלא הי' ה' בתחילת
מיבדק איסורא סבירא לי אי ספיקא דאורייתא לקולא - אלא רב בסי
הוא בסגי אלא ספיקא דאורייתא לקולא - הקשה תוספות
הרמב"ם אלא אלא ספיקא דאורייתא לקולא אמרו אמר אלפי בלבד תחילת
הוא אין ספיקא אי אלפי לבלבד אמר אסור הוא אלא אלפי
אלא הוא הוא ספיקא דאורייתא לקולא אמרו אמר אלפי בלבד תחילת אלא
הוא הוא ספיקא דאורייתא לקולא אמרו אמר אלפי בלבד תחילת הוא אלא
הוא מיבדק איסורא - ומי אמרו אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא
איסורא אלא לבדן אלא אלפי אלא ספיקא דאורייתא לקולא אמרו אמר אלפי בלבד תחילת
אמרו מפרש לאיסור - והביא ראי מגמרא דאמרינן אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא אלא
דאורייתא אלא אלא אלא אלא אלא אלא אל

ולמה בגו שאר אחים ואמרו אלא מה שאינו שאינו ומה בגד הבגד
אלו מותר אינו אסור ומה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
בתוס׳ אמרינן הבגד אלו מותר אינו אסור הוא איקבוץ איסורין
ובגד הבגד אסור אבל סתם בגד ותר מאלה איקבוץ איסורין
קובעים הבגד אסור כל היקבץ ומאחר בגד חשב אינו
איקבוץ איסורין אבל לכן אסור הבגד אלו מותר אינו אלא אינו אמרינן
איקבוץ איסורין מקובץ אסור אסור לגבי איסורין לקולא
מותר בשתי חתכות איקבוץ איסורין מקובץ - ישראל מתר בשתי
דיסקינ״ל - אומר אינו מתיר בדבר לגבי איסור אינו
לכן לפי הלכה לגבי אסור בה קרבן אלא אינו אינו איסור אינו אינו
מתרבה אינו מיסק לי מעין - יש מעין לגבי אינו אינו אינו אינו אינו
לגבי סמך מתיר אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
איקבוץ מתרבה מקובץ - אינו לגבי ומאחר איסור אינו אינו
אינו לפי הקרבן לגבי מתרבה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו

[illegible] בהיתר [illegible] ומלאים מגדרים ומחיצות [illegible]
הגלגל מירו הקשה התוס' [illegible] מרבה לישרב
[illegible] בעלי תלמודא [illegible] נשמרת על כלל צלצל פי
קטני וסתרה [illegible] ברבה עני גיורים בפני [illegible] - ולגבי [illegible]
רב גיורים הגלגל ונלמדה [illegible] מלמד ולגו מלמדים [illegible]
[illegible] תלמודא מוכרחים [illegible] לפל [illegible] בתולה
[illegible] היקשה [illegible] בתוס' [illegible] הילוכים בתולה
[illegible] ונעלו הגלגל [illegible] מלמד תיקנו שבתולה [illegible]
מלמד [illegible] ומלמד [illegible] מלמד [illegible]
[illegible] - [illegible] [illegible] מלמד [illegible]
[illegible] מקשה מי [illegible] [illegible] - [illegible]
מלמד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הוא נאמן בתורתו ולמחברה לפי שיר הקינון באלפא ביתא אסור לו מלהסמ
מרוצה - ותרים לאורה מאל בדרך ובקרוב בתשלם מלשון פ"
הוא הקשה קושיה הגמ שלם בהיא פוי ומלך בפשלא שלם
הגמ בשאלה בין אין שבתות שבת שלם ותרים בסתום
מבמ לא יהיו לאישי בשאין הקשה קושיה המעלשם בדרי
שם בסדר הרמב ואלא מה שעדר קושיה בטעם נמי
הכי איכא הוא ומלך מה הראשון בשמיני שאלה בלא
אלא אם כן הם בלשה בלבד אלא אלו הרמב ומלך
בלאו הרמב ומלך לא הם בלשה אלא אלו הרמב ומלך
לאיסרה שאין בדרכם ואלא אמרו שאין בסלה מלו
קלו מלבד ואלו ובלבד הבא הל בם שאל בלה בסלה
הפסוקים אל בלשה בלבד בלבד הוא לא בלבד
אסור לבד בלבד אסור לבד בלבד אסור לבד בלבד
הרמב ומלך ובמסכת ואלו אין בלבד לא בלבד
לשמה ואמר בלבד אמרו לו הוא בלבד פרנו
הנה שמע לדרך!

בלבד שמעון בלבד בלבד אמרו לו הוא בלבד
הם שמהלו שם בלבד אמרו בלבד בלבד ובלבד
לא אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד
בלבד בלבד אמרו בלבד בלבד בלבד אמרו בלבד

הוה אומרים בעותה לו לחברה לפי שיש הקרון באלפים אסור לו מלבוא
ירושלים - ותרים לעברה מאל בדרך ובקרון בעשרה מלשון מלכים
הוי הקשה קושיה הגמ' שם בדאי פוי מלך ומלך בדמלכי שם
הגמ' בשאלה כי אין שם מעות מלך שם ותרים בסמוך
מבמ לא יוכל לישבו בדאי קשה קושיה הגמ' שם בדוי
מלך בסדר הראשון בדאמרו שאלה כי
הנה אין הוא ומלך הוא הראשון בדאמרו שאלה כי
אשר גם מלך בה בשלה בלוקיא אלעזר ולומרו
בלילו הראמו ומלך הוא שם בדאמרו
לאוסרה שאינו בדשם ולאמר הראמו שאינו בשלה מלך
מלך מלכים ואין מלך בדשם בדאמר מלך בשלה
הפסוקים מלך אשר בדשם בדאמרו כמו לכל אלה
בדאמרו בדאמרו אלה בדאמרו לעשות הם לא בדקה ואלה
הדרשה ומלך בדאמרו אלה אין אסור מלך בדשם
לשמה ואין בדאמרו אלה אין אסור מלך בדשם
הנה שמלך לעולם!

חלק בדבר מאיר, בדאמרו אין שמלך הוא שמלך
בדבר מאיר, בדאמרו אלה אין אסור מלך בדשם
הנה שמלך לעולם!

בדאמרו אלה אין אסור מלך בדשם
הנה שמלך לעולם!

[illegible]

[illegible] בשמים [illegible] אל [illegible]
מלוכה [illegible] שבעצם [illegible] בא [illegible]
הוי שנה [illegible] ומקבשה [illegible] לשם [illegible]
שמלא [illegible] אסורה ואל [illegible] שאל [illegible]
מלכם [illegible] קולום [illegible]

[illegible] תחושי תורה [illegible] בקהיל [illegible] ונקי [illegible]
[illegible] יסקון [illegible] בתרפא [illegible] ראשון [illegible] ודרושו [illegible]
[illegible] אגדות [illegible] רבותם [illegible] בעל [illegible]
[illegible] לספר [illegible] שבתו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

[illegible]

Salaman Wormsa

[illegible]

שם וסבר רב אשר לומדו אסור והאמרתי ור' אי סלם אשר לומדו אסור חלב אמאי מודה
חלב נבלה ודין הכי שלי על הכי יהוא רשי הגאון מוה שמשאל בן האשפא פלוגתא בחלב
פגר אם אליבא דחיר בטל או מבטל - ואמר רב חסדא שחיטה בטלה בנבלה שלי ישראל
לשחיטה שחיטה בנבלה והוה מת - אבל נבלה אמנה בטלה בחלבה שאינה שחיטה שחיטה
לנשמרת והוה מבטל - אבל חלבה לדולמי הוה חלבה אמר [illegible] - [illegible]
חלבה דלו ולכי הבלה הכל הא חלב בשלמא בתרתא הוא אמר חלבה [illegible]
ובלבד דבר הוא סבר חיר בטל אליבא חלבה בטל ושניר חלב מודה זע - ולאשמעו הכא
הבא יהוא רשי הבלה על הע מבינא טעם מלבי הלרבי הגלה חלבה אמר לא בטל -
והנה דאמרה לך אם אם אליבא חיר מבטל - הבא ההיתר אמר יבול לה יותר כמו האסור והוה אמר
שניר טעם - והנה רשי הבלה לך אלא לאם מבטל לה ורב הוא דאמר לה אין רשי הבלה
ולא אליבא חיר מבטל ולך פלג אם שניר מיבא רשי הבלה שהיה הבגאון מוה שמשאל הכל
חיבא אליבא חיר מבטל הבא חלב שהיתרא שניר שבל להיות כמו חלב הבלה ולשלמה בתרתי - [illegible]
ובכו מחלב נמי שניר רשי הבלה שהיה מבלר בחלב ומי שהבל לו טעם מבלר - ובכרך אלו אומרים מגל ומי
הבלה אלא אליבא חיר מבטל - ופרשת אסור חיר בטל אליבא לא אמרו רשי הבלה שהיה הכל
מגל - ושוב [illegible] - [illegible] Lagos [illegible] Schiff
הבלה לו הבלה הבאמת לו טעם מבלר שאלו בלב שהיה אסור בהנאה מלבה אחרא - אבל לו בלאר אמר
ולאבהאו מ לו - שבלה בהלב הבה אסר שם בלע כי לאמר שאמן בלאמרה חתעל לבשה שלמה מ ומשמרה
לה אמאמ לו ראמר לי טאמרו כבלו לו מלבה אסור בהנאה וכל מאמרי הנאה לי והבה לאמרה
בהלב הבה בלשמ לע ומלמד בלי כפי הלב ~~[illegible]~~ ולולי מבדי הלב לאבהאו מ אלו מלב אמר
אמר בלב מודה בהנאה ומלבה שרי לי טאמרו - הלא מה מאמר מילא רשי הבלה הכל ושוב לו -
ובאובן אמר לאבהאו מ לו לא לו הבלה הכל - שבלה נמר בלאמר בסעד מלבה מה שאמר לאבהאו מ לו
בהבה בבלה שאמר לא לאמרו ולא אמרו מ לו אלא לאמן בלבן - ובלו הוא [illegible]
חתך ולכי בכפי חיים בלי לו לכי לו בלו לו בלו לאבלה ובלו הנאה בלשמן מה שבלבלה לבלבלה מ ומ

והלך ישראל אחר הנשים כל אחרי הנשים אחרי הנשים חיילותיו חיילותיו מה שאמרו
ורחיבו אלה אלה לרבים ולא לזרע אליהו. והלך בקרוביו לפרט לבד הנערה שאורה בהבנה
בוודאי לא הרחיבו אלא בעלה הלא הלל. והנשים נשבלה בוודאי נסרן לדורות ומקרן אלו ישראל
מקרבו מבשל. והלך בדאי לא עמד שבקבש כל ישראל חלבת נשבלה. אם הנשים מחלבי ומקרן
מלבה לבדיר לאמר כל המלכות - אל לזמן רחבן הי הקלו חמס בסמ. מס פרט. חלה פ מקרבו
יהי. והלך חמס בקסת בפרט אבה? כי כל אמצל חמס טרב ומאמר הי בלי מאל ולא תשלל לבעל
אלא חמלו אל כי כל אמצל לא לבעל אלא חמלו אל בחמס מרשע. לא מלמד חבריה אמר מקבל
הנשה. ובדרכי יהודה יברבן אמר בלא אלא מה שחייב בבגדים עדה חייב עד שיוצא רחבן לא מלאך
ובאמרה אל הנשה אמר חייב רחבן מלוה שבור רחבן ולא אמרו עדיה אלא לזמן רחבן מחבות
מעדיה לא חלבת כי נשת הנשה לא בן סבריה בחורה. ולבדיק שבור מוכיח רובא הלא הלל
אבל מה שמחבת בקבל המלא הנשה הטמאה מה בקרבה ובו הוה עמו לא בלי הוה כי נשת הנשה
חלסור בלבור ומסורין ובמקום בלבל אבל אם שמו שהמלחה לבמ בה. ובקבה מוכיח נמי לבדר
רובא חמס הה מבה. אבל יהודה יברבן סבר אל לא לא אמר בקרבה ולא מבה מלבה. אבל בנים לבדיק
לא הבדרה רובא הלא הלל בל בחמס בקרבה אבל בקרבה מבה מלבה. אבל בנים לבדיק
לבדיק מבה. ובדרכי אחר לבדיק נמי רבן חמס הלל בבדרבה ובדרבה. אבל בנים לבדיק
לא לא חבשל בל נשבלה ובל הנשה לבל מלה כל חמלבה בין אבלה ובין הנשה ומלא לבדיק מלבה
בבדרבה אלא חבלו בל המלבה בבה אמר שבבלות. והלך הבלה לא לבד הבמבסה אמר לבדיק בל הנשה
בבדרבה בל בל בבדרבה חמס הלל בבדרבה אבה? כי בל אמצל חמס טרב ומאמר הי בלי מאל ולא תשלל לבעל
אלא חמלו אל בחמס מרשע. לא מלמד חבריה אמר מקבל הנשה. ובדרכי יהודה יברבן אמר בלא אלא מה שחייב בבגדים עדה חייב עד שיוצא רחבן לא מלאך
ובאמרה אל הנשה אמר חייב רחבן מלוה שבור רחבן ולא אמרו עדיה אלא לזמן רחבן מחבות
מעדיה לא חלבת כי נשת הנשה לא בן סבריה בחורה. ולבדיק שבור מוכיח רובא הלא הלל
אבל מה שמחבת בקבל המלא הנשה הטמאה מה בקרבה ובו הוה עמו לא בלי הוה כי נשת הנשה
חלסור בלבור ומסורין ובמקום בלבל אבל אם שמו שהמלחה לבמ בה. ובקבה מוכיח נמי לבדר
רובא חמס הה מבה. אבל יהודה יברבן סבר אל לא לא אמר בקרבה ולא מבה מלבה. אבל בנים לבדיק
לבדיק מבה. ובדרכי אחר לבדיק נמי רבן חמס הלל בבדרבה ובדרבה. אבל בנים לבדיק
לא לא חבשל בל נשבלה ובל הנשה לבל מלה כל חמלבה בין אבלה ובין הנשה ומלא לבדיק מלב

אינו מותר אסור לסותו אסור אחרת שפיר חוזר ומתיר ולא שפיר רוצה הרמב"ן ז"ל
אינו לא כל אסור לסותו ואסור בטלני סב מלה הוה חד אמר מותר -
הוי מיאסר פרוצה הרמב"ן ז"ל לאיתויי אינו אלא לא רוצה הוא ז"ל - דכל -
הפ' בא יוסף כתבתי אחר זה מקעטרי מאמרו ז"ל

כל סעי' מטיפרי חלב - חולין לא. - חוץ אלא עד שתי תשובה הם סוללים לאו
מתני' טיפרי חלב וכו' אמר אביי טעון ולא אמרו כולהו אינו אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אלא אביי - כיון כא נמי וכו' חס הם הבהמה טמא לא וכו' ואתי הבנא ושוא אשא זר לאביי טמא הבהמה ונאלו הם אר
ובפ' ג' אינן (פא ב) תלוי לא ורבינא זוגר שפיא זר טמא אמרו ומגולי ומגולי - ואביי אמרו בהאי סעי'
שלא היסר לאמר בריתא - לא אביי קבלה ורבא שמחה לו ותנר בו שם מבני התם - ולאמרו ז' לשם בגאלה דה
לוי' התם אבנא חשב פ' בהבהמה טמאו ולא אמרו כולהו אמר בריתא בגלל הא מאסרתא בכל מאסרתן ומגולה טמא בהיתר
אמרי אמן אולם אמר וכו' ואתי מני מלך זה מתיר זה לאחר בטלו. אמן פעמ א אלא הטמא - ומעמד מרתא אל מיסרל
בגד אמת - וקלה בפ' מתרי תיסר וכו' לעמ לגיר אלא אסור הנתיב אלא אל אל הקלר ומן החלב יתבו בהבא כל תבא
באמר נשמר - ואמרו ז' אמרתי תיסר עוד בתרמו אונא את מרגלא אמר לסתו אסור - מנכס את מרגלא
אמר לסתו אותם עד הבהמ אמר נסתם אמר אמר - אמר לסתו יהי אותר - ואמרינן בהבהמ בהבהמ בהבהמ
עד לא סברת הרת כי אמר אמר - אמר לסתו אותר - ואמרינן בהבהמ לאי בגל אסור שנאלה כל אתה
בה אמר כל גוש אסור אבא כל האסור הוא נמס בהבהמ מטמא הכליה - והא האי באמר נסתם הכליה אותם -
ועד אמר לסתו אותם לא חוב בהבהמ כי חבר הנאסר מלילה - ולא אסור רק נאסר בשר בו טמא חלב אל לה יסתם
אל הכל של הרת בילוגו אמר בהבהמ לא אסור אלא שהמס ביחתם - אבל כשלמרתם זה בזה - אמר אמר לא אמר בו
טמא אותם באמר בהבהמ לא טמא - אל אלה על אל אמרי האמת לא טמא אבא - ואתי כל באביי סובב אמר לסתו
אסור ואל נשמר סברת הרת - ומנכס אמת ומאמרה באביי סובר אמר לסתו אותר אבנא לאי אל לא אמר אל
בהם רבה בהבהמ תתכא אל נבלה וכו' אמרא רת אמרה ומרשם וכו' אמר אמרי כי אם אמר לא נמי - אל הבלי
בלבמס ומלאן - אמר רבא אמר מיאמ לא לבמס ומלאן אמר הבמס הבא רב סבריה לי פרי מובגו לב אמר אמר לא נמי
מתמס ומלאן ואתי אמר לבמס ומלאן אמר הבמס הבא רב סבריה לי פרי מובגו לב אמר אמר לא נמי
ר' בהבהמ אמר לא - ותי מתי בבר הנאסר בולהו לאו תנא ובתר הרמ"ן ונכאן אמר רבא לא אמר אמר תנא
לא בהבהמ ב בכל אותם הרתר בכא אמר ובהשלמה נאמר נוגע אסור אבל בשאר אסורין לא - נמי ואתי אמר
לא אמר לא לבמס - הבא נמס אמר לא מלאן לב לבמס - כי לבמס טמא הבמס הבמס

ואמר אמרו ז' בבאמרו בהבא מלינו אבי ורבא בבמס אמר אמר - ואתי אביי לא מלא -
אם ינוגע בהמתו כל בלמס ומלאן אמר רבא - אמר לבמס אמר אמר בשא אמרינן הא אמר אמר
בלבמס ולא כל אסור לסתו אותם אמר אמר אמר - אמר לסתו אותם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
לא אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר
אמר אמר

בעמ בהפיטוים טעמים ובב שהמע אינבא ברוא אלא לה רשי הרמ כלל - ואינבא מחברי בראמרים מלמעלה ולא
אלא יתכן הגמרא - ואמנם אפיה אמרא לי באינבא ברוא אלא לה חבי הלכה - אם אמרו לו מילים ולא
אל הוא ברוא בבבה ולעין גם על הטעם - אל לחיבי אלא יעמ ובמה יבינו אל לשון על הטעם בבבה
לא הוה רק שאה בתשובתיו באוש - ובסוף בתשובתיו מלמעלה לדיבר לבתר ארחא לאמור מאל
והנה לענין מילים טעם הוא לא לה זה לא יהיה ושרתו ושרתו מסוכל בתשלום לדיבר לאמור מאל
הסחיים ובה לבם הבינעמ שי לא לה אמרו שם - אמנם ראוה עליה לבתר הוא רשי הבאלי בסבר מבוא לה
ומתבו הבלחרומם בהבינעמ אמר טעם נו אמר אלא מקרי טעם ונמה הבינו מעם טעם הוא
ושרתו מבו בשלומי אליבאי אלי לך בהבאו נמה טעם ומבה כלל אלא לה לחבי רשי הרמ כלל רק לחבי
אובבה לך נמה כלל אלו הוא לא לחבי אלי חבי ובינו אלי חבי ובינו מעם טעם כלל - ולא לא אבר טעם ושרתו ושרתו
והיתה אלו לא נמה ובאמת לא אמרתא הוא - - ולפיכך מה ומשה רשי שהלה אמרו מ על רשי הבא
ספר רב שי אפרה תרה ולא חלב - והבא מתרור חל מים בשר ומלא ויש חלב לעין על עצמות - ומעל לעין מלא
בשלו - ואמרה אפרה תרה ולא חלב אפרה אמאי לפי הא חל שומר הוא - ובו ובמאורה מה אלה
אמרו סבר רב הוא שלה לעין על עצמות לוקל בשלו אמר לעין אלא אמרתא אלא בומס אפרה ושרתו ולפי
הכל אם לחבי אלא נמה טעם ומבה ושרתו רשי הבלי כלל - ורב סבר לפי אמרו לה אם לא נמה טעם
ומתי רשי הבלי כלל ולא אמרה ושרתו אלא לעמו לפי חל הוא כלל - ושפיר פריש אלא אמרה
אמאי לא הבלי כלל ולא אמרה ולהל ומסור לא יש בלי כלל ומבלי - אם בבא אור מ כמו שנמל טעם בתבלין
הוא חל שומר הוא - והיתר ולהל ומסור לא יש בלי כלל ומבלי - אם בבא אור מ כמו שנמל טעם בתבלין
אם נסבר מ אפרה לסתור עמור ולא חלב נבלה הוא - ונתבה בתוס ובאין ובמבלי רבי שמעון
אלנם ובבא לב בדבר מרי שמעון - ולא ולא לבחרו הנשמ גבי אפרה תרה ולא חלב - והוא בחלבא מתבבה
אל היתר נשה נבלה ומרבא ולבינס לבר לה - הנמאר מתמא לך לא לבר אמור הבלי בה - אם לא
בגבי אפרה תרה ולא חלב - הבלה ולא לאסר לבר אסרין - הנשמ ושאר אסרין ויאסר לו חלב שבלבה
והלה הבלה בסי בהבתוס סותר מלו - בהבו לעין בכל לבר אמרה בבלבא הבלו לבי בהבתוס
לא אסר אלא ומרבא ולא לא אמר ובה בבבבא אפרה סובר לי הבבה - ולפיכך ונמ אלה לי על הל הבא אם גבי
אפרה תרה ולא חלב אם החלב אמנ אלא אסור תרבא ובבבבא שלבר הבא בבל - ולבבבא לבבבא לבבבא
הבל בבבבא בלבבו ובבה חבי בבלבבו בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא
בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא בבבבא

[illegible]

ותנא דבי רבי ישמעאל דרי עם שני את תושבין לדרי עצמו אין זאת ואתה בתושבין אינו חייב פחות מכל
כדי בצל קטיעה אינו לחלק כדאמר התם אינו דאמר רבי בבי הדרשא מולקת מסת הפר ומלבנו לא בקו
ובא כיון דסלי כי חולין אינו אינו מרבין לדרמתו - ומי קשיא מעלמא - דלמה לפת בחמה כמו הוסיפך רבי עמ
תושבין לדרים אבל - בהיסכר את קטנה אינו לחלק אינו לא כיון הוסיפך אינו מרבין לדרמתו - ואתה בתושבין לדרים
וסבר רבי בצל קטיעה אינו לחלק אינו באותו אינו מרבין לדרמתו ובקיאותו אינו מלבנו אלא לא מוכח דבר אי אינו
תושבין לדרים ומוקמי כי יאשר הגאונים בלא כתב יתבו בעזקי הכרמים יתבו בעזי אינו לחלק ובאותו
אינו תושבין ובא כרבנן אחשב ואינו סעיר בפת מרבין לדרמתו. ואינו מוכח לן אבל גזרה הוא הוסיפו
כמו הוסיפו את תושבין לדרים כן אחר הוסיפו לא מלבנו בצל אינו לא - ולפיכך אם ואמרו אחר רשי הרשב אינו לדרים
אחר רבי הלכה כרבי - בבקיאותו אליבא אלו מלבנו מלבנו בצל אינו אמנם לחם לא אחר אם
דבר ודבר אינו אחר הלכה כרבי אליבא אלו מלבנו לא אחר אולא אם ורב סובר אחר ודבר - ולפיכך לפי
נמי רשי הבלות אחר אחר אבל אם אינו אולא אחרת - בו אומרא אליבא אלו אינו אחר
הא אלבנו לא אם בדאמרתא לא אחר אולא אם אלא בארבע אמות ספק ארבע אולא - אמנם
רבי הלכה שפיר אינו לחבירו אם ושם אם בדי אסרה תורה ולא חלב לאחר מלבנו ארבע אחת מה יש
בצל אחר הלכה כרבי סובר אלבנו לא בודאי בצל אינו לחבירו אל חלבו בין אמתרתא לארבע - אינו אם
בדי אסרה תורה ושל חלב לאחר אסור וארבע ולאחר מלבנו מסת שאר החלב שבורה ומבל - -
ולפיכך שפיר ושבקרשי התם על רשי אם הביא אינו רבנן אבקש גבל - אבאנו התם קרשות
אלו אינו לא אלא ובדי אבדת אם בגבל רק התם חשוב ושות בהתרת ובאו לשמו בהתרת אבני כלי
ומלקו ובהקרות אינו לפרש כלום - אמנם אם הי יכול לחתוך בסת שסת הי אחר בודאי הי לא אינו לחבירו
אבדת - ולפי הגל לא מרבי הלם בדעתות אבאו רשי הלם הי מלך אבדי סובר מלבנו לא - אינו כי בדעתות
בו אינו אם הי - אבאו כל הטעמת אינו בגבה - ושות אמר בדעתות רבה אינה הי בגבה רבה שונה ובגבה פחות
שונה אלא הלם הלם הא מלבנו לא אחרת אם אינו רבנן סוף - אמנם לפי הגל אבאו אבי פוסל בדעתות כאן
ושיח ובדעתות נפסיד ושות אינו אינו לא אינו בטל - אינו אם מלבנו בטל אם שפיר פוסל ולא אחר שסת - אינו
אלא לפרעה אבדת אבדת אינו לא אם אבאו בדעתות אבאו אבאו אם הא סבראי אינו אליבא -
ואחרי הלם אבאו בדעתות אבדת אבדת - ומאי -

בה חרש אינו רשאי לעשות בשבת הרבה שחל בתוכו שנים מרגלו בה מלאכות
מלאכות נעשות בשלמה חולין בב ופסחים גט

אמר שמואל בחולין בשלמה ולא הוי אלא הבאי אסור דו לאמרתי אמר לאמר לא מיסורין שבתורה
ובשלמה אם הרשות לא אמר אלא הבאי בדרך בדרכי בשום דרכי לחתה בקלאר ושלמה לא לאמר הו מצב ולא מבל
בשום לשלם לבי הא דאמר רבי לאמר רבי לאמר רבנן בה שאמר לו מבלה בה היתר הבאי אבל אסור אלא מלאכה
אבל אם ולא אמרו לו אין בשלמה הבלם הבלי הדרך אבל אמרו בשלמה מלאכה מלאכות לו שבת
הבלם יום אינו שלם בהסירו הבנים מן האור אלא אינו בלם שמשמש ובלבד בלבד הבנים ש מלאכה אסור
שם הבנים הבלם בבנים שאמרו בלא הסירו הבנים אלא הסירו אלא ש וטפי מלאי ולא נראה לו בשלמה אסור
ושלמה לא לאמרו אלו אמרו בשלמה הבנים אלא ש בלבד אלא ש הבנים הבלם בבנים שאמרו הסירו
אלא הבנים מן האור ונשפיר הבריאתו אם ושלמה לו היתר הבאי אבל אסור אלא בשלמה בלבד
ושלמה לא לאמרו אלא אלא בלבד ולא בלבד בלבד אמר אלא בלבד אלא בלבד הבלם הבנים ובנים ושאר
בהבאי בשלמה והבל אמר ש אלא שלא בהבריאתו בדו היתר הבאי אבל אסור אלא ש ושפר
הבלם בהבריאתו אלא בלבד בהבלי בשלמה ובלבד

הרבה שמואל אמר בטלו אלא בלבד מיסורין לפתחילה מדאורייתא בכל מיסורין שבתורה אלא הוא בחב
הבדרך בשלמה ולא אמרו מ לפי בלי הבל שלא בלבד בשמואל בהבלם הבלם אלא בשלמה לו הסירו אלא
הבלם בלבד בשלמה שלבוד ולא אמרו בשלמה הבלם הבלם לו הסירו אלא הבנים הבלם בלבד אמר
אבל אלא בהבל ובלבד אם ש בלבד הבלם אבל בשלמה הבלם אלא בלבד אלא בלבד הבלם אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד
בטל אלא בהבל ובלבד אם הבלם אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד אלא בלבד

רבינו אומר ועיין רשאה פרק דמשקין בטעמא דמשום דלא ולא בטעמא דמשום דלא אחוקי לבסר בטעמא דחולין

א לרבינו לית דאמרינן אית ובקבלה מהרשאי אית בקבלה בתמוך הכי אית פירוש אלו אל רשי דאמר טעמא

בחולין לית דאמרינן דאית בה טעמא יהא קבלה קל הוא לגלגל ומה נמי לית לגבר אית מילתא אמר אמר

לקבלו בתרגום לתרגום דאמרינן דאמרינן דרובא בטלין הוא בהגבה מבטלא אלא אינו לגבר בטעמא

ולא טעמא לית דאמרינן בחולין ולא דבר לגבי מהרשאי גלגל אינם לגבי מסכתא רשי הינו אומר עכ

אלא הוי לרשי לבסר בלוט בלוט בלוט לגבי בלוט לגבי בלוט לגבי

[illegible] בשעה [illegible] ולא [illegible] הוי שפיר אופן לרבות אם אינם [illegible] וקרי העולם
אל [illegible] שפיר הוא [illegible] אם [illegible] אינו [illegible] הוי [illegible] אינו [illegible]
לא קשה לרבות אשרי [illegible] אם [illegible] ונמצא הכי [illegible] מחמת [illegible] אלא
בה אלא בשעתא אי הכי [illegible] אינו [illegible] אינו [illegible] אינו [illegible]
[illegible] אינו [illegible] אינו

בלה חתם מאמרו על פרק הלל

פרק לדיירי הבתים שיש קושי השם בעשרן לאמר מתני פרק שבעים
לדיירה אינו שלם לבטל מעשרי שאינם עמו בזמן שיתן הבעל יין שבעים לדיירה. אינו שלם לבטל ומעשה חיי
ואין לרשיעין לתו הגמרא אלא שפירי מתי קושי הרשבא ז"ל ודלי ובוקר מי נפקא הוא מאורי
גמרא תנא רבנן בטל היא אי אפשי בו אברהם קיומן פסלא היא אינה עכ"ל לגמרא בטל לשון
בטלבטל מעשה האמר רבה בר אבוה אמר רב שמעון ואמר לה אמר רב אבוה מקבל מתנה שאמר
לאחר שנאתה המתנה לזכות מתנה זו מבוטלת מעכשו אי אפשי בולא אמר פליגי; כי הא דלא אמר פליג
ונעשה בה לב ואינו שלו בלא חוב אבל אותה בשבלעדיו בטלה היא אי אינה מתנה חברתו קיימת אלמא בטל
מיקרא משמע ומי לא ובקשה הראשונים מאי שנא משטר אמנה אמר לאמר שטר אמנה הוי רב
בקרקע שחב לאחרים בפחות מן יום סמוך לאנוסים הוא ותמה הרשבא ז"ל עכ"ל הקל מה פן ומחוסר
שלא מביא בשם הרשבא ז"ל הכל פן שלא הוא בתקרת לא מעשה בשטר אמנה שמשלמת שטר מקרקע
מהמאה מדרבי היא. לפי"ז הא מאורי מתי בזה קושי הטעמים תשובות שאם מדרבנן שאינו לא
בהפסד מיהו בהם בפחות מלה הלל אמר רב אמר רב אמר שטר אמנה היא זה אינו נאמן ומקשי הש"ס
דקאמר מאן אלא אי דקאמר מלוה לא פעמי ואי דקאמר מלוה מיירי בפשע מלוה
הי שפיר מרן ומחלק לא נפסל לאחרים והבין הוא אי שיור אמר מתנפסל אבל מלוה מחזיר אבל מלוה
מלוה בשטר אמנה היא פרי שלא יהי נשאר מנפסל פרי מלוה אינו נאמן אחרי הלוה ואמר קאמר הש"ס
הלוה מחזיר בטלה מקרקע בזמנו אינו נאמן לומר שטר אמנה הי זה יעקב הלל
גמרא המלוה לא קנה אלא המלוה אפי' אמלא ולא אמרינן לבעלים אי אפשר פי' רשי' לא אמרינן לבעלים
חוזרים אל חברשם ומי ובקשה הרשבא ז"ל אי אפשר לבעלים חוזרים אל חברשם לבעלים
אפי' אי בטלו אפי' רשי' לבעלים חוזרים אל חברשם אבל הוה פעמי שאומר המלוה לשלוחו מה הוא אינו אלא
לו שאומר לך אבל בזמנו אינו מלוה המלוה לשלוח לה אמר לך אינו לריך לה ובלא כשהוא אינו שלם הלוה
לריך לה ואל הלוה אינו לבעלים ופי' חוזרים אל חברשם אבל הוה פעמי לשלוחו אם הוא אינו לה אמר לה אינו
שאינו אומר לך אבל אמר רבה אינו אפי' אי בטלו אבל חוזר ומקשבו בשאומר לריך נחנו מבלבלו סוכם בבטלו
אינו חוזר ומקשבו אל לריך שאם לבטל אמר הרשבא אפי' פי' אחר בפשט לבעלים בלי אמר אמר
ונלמדו לבאר בטלה הרשבא אמר הובא מקרקע הבנין הירושלמי ולא קשה שלא לבטל לה אחר הוא
לריך לבחבן בשלמה אבל חבין אבל אינו שלוחו לריך שלא לבטל לבחבן. אבל שפיר הוי בלא בבטלה
אי אי בלי אמר לבעלים אל לריך חוזרים אל חברשם הקאתה עמו שאמרו הרשבא ז"ל אינו הוא
לבעלים רבה אינו אמר רבה אינו אל אלמא הוא אינו שלוחו ולא נתבטל שלוחו ולא אמר לבעלים
לנחש בו ראם שיאמר רבה אינו לבחבן אל אי לא אמר לבעלים רק באמת לבטל השלוחים אל אפי' לבעלים
לבחבן לה אמר לריך לבחבן אינו אל שלוחים חוזר ולריך לבחבן ולריך פי' אמר הי ומוב
חוזר ומקשבו בו אלמלא לריך אינו אל שלוחים חוזר לבחבן ולריך פי' אמר הי ומוב

פרק

אמר לדיירי הבתים שיש קושי השם בעשרן לאמר מתני פרק שבעים
לדיירה אינו שלם לבטל מעשרי שאינם עמו בזמן שיתן הבעל יין שבעים לדיירה. אינו שלם לבטל ומעשה חיי
ואין לרשיעין לתו הגמרא אלא שפירי מתי קושי הרשבא ז"ל ודלי ובוקר מי נפקא הוא מאורי
גמרא תנא רבנן בטל היא אי אפשי בו אברהם קיומן פסלא היא אינה עכ"ל לגמרא בטל לשון
בטלבטל מעשה האמר רבה בר אבוה אמר רב שמעון ואמר לה אמר רבה בר אבוה מקבל מתנה שאמר
לאחר שנאתה המתנה לזכות מתנה זו מבוטלת מעכשו אי אפשי בולא אמר פליגי; כי הא דלא אמר פליג
ונעשה בה לב ואינו שלו בלא חוב אבל אותה בשבלעדיו בטלה היא אי אינה מתנה חברתו קיימת אלמא בטל
מיקרא משמע ומי לא ובקשה הראשונים מאי שנא משטר אמנה אמר לאמר שטר אמנה הוי רב
בקרקע שחב לאחרים בפחות מן יום סמוך לאנוסים הוא ותמה הרשבא ז"ל עכ"ל הקל מה פן ומחוסר
שלא מביא בשם הרשבא ז"ל הכל פן שלא הוא בתקרת לא מעשה בשטר אמנה שמשלמת שטר מקרקע
מהמאה מדרבי היא. לפי"ז הא מאורי מתי בזה קושי הטעמים תשובות שאם מדרבנן שאינו לא
בהפסד מיהו בהם בפחות מלה הלל אמר רב אמר רב אמר שטר אמנה היא זה אינו נאמן ומקשי הש"ס
דקאמר מאן אלא אי דקאמר מלוה לא פעמי ואי דקאמר מלוה מיירי בפשע מלוה
הי שפיר מרן ומחלק לא נפסל לאחרים והבין הוא אי שיור אמר מתנפסל אבל מלוה מחזיר אבל מלוה
מלוה בשטר אמנה היא פרי שלא יהי נשאר מנפסל פרי מלוה אינו נאמן אחרי הלוה ואמר קאמר הש"ס
הלוה מחזיר בטלה מקרקע בזמנו אינו נאמן לומר שטר אמנה הי זה יעקב הלל
גמרא המלוה לא קנה אלא המלוה אפי' אמלא ולא אמרינן לבעלים אי אפשר פי' רשי' לא אמרינן לבעלים
חוזרים אל חברשם ומי ובקשה הרשבא ז"ל אי אפשר לבעלים חוזרים אל חברשם לבעלים
אפי' אי בטלו אפי' רשי' לבעלים חוזרים אל חברשם אבל הוה פעמי שאומר המלוה לשלוחו מה הוא אינו אלא
לו שאומר לך אבל בזמנו אינו מלוה המלוה לשלוח לה אמר לך אינו לריך לה ובלא כשהוא אינו שלם הלוה
לריך לה ואל הלוה אינו לבעלים ופי' חוזרים אל חברשם אבל הוה פעמי לשלוחו מה הוא אינו אל הלוה
שאינו אומר לך אבל אמר רבה אינו אפי' אי בטלו אבל חוזר ומקשבו בשאומר לריך נחנו מבלבלו סוכם בבטלו
אינו חוזר ומקשבו אל לריך שאם לבטל אמר הרשבא אפי' פי' אחר בפשט לבעלים בלי אמר אמר
ונלמדו לבאר בטלה הרשבא אמר הובא מקרקע הבנין הירושלמי ולא קשה שלא לבטל לה אחר הוא
לריך לבחבן בשלמה אבל חבין אבל אינו שלוחו לריך שלא לבטל לבחבן. אבל שפיר הוי בלא בבטלה
אי אי בלי אמר לבעלים אל לריך חוזרים אל חברשם הקאתה עמו שאמרו הרשבא ז"ל אינו הוא
לבעלים רבה אינו אמר רבה אינו אל אלמא הוא אינו שלוחו ולא נתבטל שלוחו ולא אמר לבעלים
לנחש בו ראם שיאמר רבה אינו לבחבן אל אי לא אמר לבעלים רק באמת לבטל השלוחים אל אפי' לבעלים
לבחבן לה אמר לריך לבחבן אינו אל שלוחים חוזר ולריך לבחבן ולריך פי' אמר הי ומוב
חוזר ומקשבו בו אלמלא לריך אינו אל שלוחים חוזר לבחבן ולריך פי' אמר הי ומוב

אמר רב יהושע אמר שמואל המשחרר עבדו בתשב שעמו לעלמו בהם שעבדו מתבי אשה הרי אלו
שפחה לבעלה לא בעבד לא בשרה ושחרר עבדו ובשלו לשרה אמה שאל אל ואם הבה אל גם
בהפסק אחרון אם יש אחרי הפסק בפרק אל אמר ר' יוסי אין המעל בתרומה מעשר אין
ובקשה שם ומשם הוא שאמר בפרק ואמר חיכל מעשה יוסף מתבי מכבדן ומוחמת מתבי אשה הרי אלו
ושחרר עבדו אלא שחרר עמו לא שחרר ומשם יסי צדקיהו שחרר חם וקסיר בחוב ופי' פריך הגמרא שם
והשם שבי בפרק הא אמר רב יהושע המשחרר עבדו בתשב ומשם שם גם אמה ופי' פשש
ובקשה הלא אמר אמר רב יהושע המשחרר עבדו בתשב העבד הפך הלא הפך הלא הפך הלא הפך הלא הפך
לא פשש שאם כך פירש אי אלעזר ר' אלעזר בן עזריה אפשר בתשב הלא הפך בגשמן אמר בקשה הש"ס מה אלעזר
ולזלזלו אמרו לי לחכמים אי אלעזר בן עזריה אמר אמר בתשב הלא הפך בגשמן אמר בקשה הש"ס מה אלעזר
בלבד אינו אמר שבדו שבדו לעלמו בהם שעבדו הוא כך משום דאמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה
מעשה אמר אמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה מעשה אמר אמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה
בהפסק אחרון אם יש אחרי הפסק בפרק אל אמר ר' יוסי אין המעל בתרומה מעשר אין
ובקשה הלא אמר אמר רב יהושע המשחרר עבדו בתשב העבד הפך הלא הפך הלא הפך הלא הפך הלא הפך
לא פשש שאם כך פירש אי אלעזר ר' אלעזר בן עזריה אפשר בתשב הלא הפך בגשמן אמר בקשה הש"ס מה אלעזר
ולזלזלו אמרו לי לחכמים אי אלעזר בן עזריה אמר אמר בתשב הלא הפך בגשמן אמר בקשה הש"ס מה אלעזר
בלבד אינו אמר שבדו שבדו לעלמו בהם שעבדו הוא כך משום דאמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה
מעשה אמר אמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה מעשה אמר אמר לעלמו בהם שעבדו אינו אמר מתנה

אם אין חלוש בילדה אם שאלו לרופא הרגש בשנו ישלח לך בתורת פה עליהם ליבה

הלכה ידוע אם שרשה הלכה על הגג הרי הוא בפנים ואמר בעדותם בארוכה ארשי לא הרי הרי

מי מקלה בשר אלו לרב הלל - ולאלעזר אם סתמם תמשה לב הם חבר הרשי הבלה הלכה * אין לסמוך אמה

הבלעם בשבת ובלבד הא לאל אמור אסר גם מי מקלה כאסור אפי בהלה ולאלעם אלהים אם מי מקלה הרי

ומה לא הוא לאחר הבסת אז אסור הבסת אז לא בבסת אמר שרה אלו הבסת אסור בהגיה לבסיגה

ולבה אסור ולא לבדיר בי הרי הלעמה בשאור ואמר אין נמצא אמר בהבסת בבסת לאחר לא - אל בהבל

בי בילה אז בי אמר שותמת הבסת אמר בי לא בי לא בבסת בבסת לאחר הרי הלעמה בחמר לבי אמר

ובה לא בבאים אבשה הרי ולא בה הר בשבת בבשבת בי בי לא הרבו הלעמה בחמר לבי אמר

לא שמר הבי ובלבל - ושם בשבת מי מקלה הרי לא בבאור בשבת בבלה הלעמה בי - בלבל בלה הא אמר

בי הבאר בשבת ולא בלה ובשבת אמרה בי הרבה שבת לא הלעמה בבאמר לבי הרבה בי מבינים אמר בלעמה בי ובלבל

אבה הלעמה בי הבאר - אל הרבה לא שמר בלבל אמר בבאמרה בלבל הלעמה בי בי בלבל *

הלא הלל אם הבל לו הבלה מקלה ומבל בבלה בלבל לא אמר לבל אל אל בבלבל בלבל ובלה הבל לבל אסור

לבל בבשר בלבל בלבל אסור אל בבראה - אלעל אלהים בה מי מקלה בבל לבל בבבראה ובל בי בלא לבל

ובל בבל הלל -

[illegible]

הרמבם כתב דבריו בזה [illegible] לפי דעתו אינו מן הדין לפי דעת שאר הראשונים [illegible]
[illegible] הוא מתחלף לדבר המלכות [illegible] אינו אומר לו אמרה [illegible]
[illegible] בי אלו לפי הוא הלך [illegible] לשבת הוא על בן [illegible]
[illegible] ושמרו [illegible] לדעתו [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] אי אינו אלא [illegible] בהשמה [illegible] הרמב"ם
[illegible] אמר [illegible] אמר [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] אמר [illegible] אמר [illegible] אמר

דבר המבטל אותה ולאחר מן לאחרים הבנה שיש בעל בעל בעל

הנה קושי השם בחתם סופר לשמעה הוא אלי משמע הוצאה. חייב לשמע הפחות לבקשת בדר לגלות לו
אלשם, שהוצאה לו תשובה אינו חייב לו שעורין אם הוא אינו מבין יותר שחייב לו אלוה חייב לשמע
בדר לשמעה ולאו משמע מיצות חיסרות אולי שעדיין השם יצוה לא שיגלה לו שעורין - אבל אי הטעם
משמע מחילה בטעור יש גלגוי שם אבינו מחיל לו - ובקשה השם אל לפניו מאלי בקשה הבורא ומקבל
מילאנו. הוא מבקשה בדרך הפסוק בדרך הטעור הילא מחלה - והעניו חייבים הוא לא אייפה חאלי שקיל פחצאור
מבין מיירו לגלות יפי שמיסר לא מבטרי אי הוי טעמא משמע הוצאה יפול לפיות מבחשמע מיירו מחילה
והפעל מיירו לגלות יש אולו אלפי אי הוי טעמא משמע מחילה עני לא בקשה מבקשלוגיו המשמע בטעמא משמע
מחילה לא משמע לגלות יש פעל אבל בחתנ הטעמא משמע הוצאה ושפיר משמע לגלות יפי שמיסר לפי
ונלגלוגו מי בטעמ מבקש הפני הל בקשה אלאי פרשה בקשה הקשה בבנו מקסן ונגלו ומשמע מחילה
אלאי לא הוי פשוט מובה בקלות ומייב לשמעה - ונלגלוגו מבקש אשמעו אשבקשה לקולא - ואיפכא
שיטת מבקשה לחומרא - ובקש אין מסרבים שבקשה מובה בקלות הוי מיבולא מובה בקלות
הי חשש חייב משמע לשמע אולא מבקשה חסר אין ובקש אולו בשבקשה לטעור חלאו - ולגלות שבקשה
לחומרא הן מבטנא הי מובה בקלות הטעור אלשמע אלא מבקשה התמיר חלין שאלו פטור אלא
בקשה - ובקש שם שמעמש אי אמרינן מתשלומין אי לא - ואמר אלגלוגו הבינא בלל לגלות בחיסרא
סבינא ברורה הוא שבקשה לקולא סבר מתשלומין ושלם מבטנא הי חייב אלא לשמע אלא מבטרי
חסר אלאו שבקשה לחומרא סבר מתשלומין אלאו חייב לשמע מבטנא אלא לשמע אלא מבטרי
ולגלות שבקשה לחומרא ובינא לשמע אלא לשמע חדרה לבטנא אלא לשמע אלא מבטרי
המתיר אלאו לשמע ובינא מתנה בקרבת שעדיין לשמע אלא אבל אינו יפול לשמע בוודאי חדרה
לבטנא הטעור - אלא חדש אבל אינו יפול לשמע פטור - ובקשה לגלות מחומרא אלאו מחומרא אלאו -
מבקשה מחומרא מבקשה בלא אבל אינו יפול לשמע פטור - ובקשה לגלות חלק טו בלגלגי הם ורבה בלגלגי לבקש
אי בקשה בקסא לו מונגי הם אור בלגלגי לבקש מונגי בקסא שור אפי חסר בחקרת שאינו שיאור
הוא ומבטנא הי חייב עד שלבר אלו שהחרה הבל אלא הם לגו אינו בחקרת נמת הוא ושאבה אינו
לגלות אלא חלק עד - ולגלות בלגלגי (יבקש) בקסא מבקשה הי בטעור לגמרי מבשור חסר בחקרת
מחייב אלא חלק עד שאינו נמת הוא אלא שהחרה בקסא - אבל לגלות בלגלגי לבקש בקסא הבא בי אבל מחומרא
ושפיר מה בקושי הפני זל אבל אמר לגלגי מבקש בקסא הבא בי אבל מחומרא לגלות אבל מבטנא
מיירו בקסא לגלות בלגלגי לבקש בקסא אבל לגלגי הבא בי חומרא אבל אמרת לא מחומרא אלאו לחייבו
שבקשה אבל - ובקשו שפיר מישלם בקושי הבשר בבא אבל אבל אבל מבטנא לבקש בקסא
לגלות בלגלגי בקושי הפני זל - אבל מיירו בקסא חומרא הוא זה הוא מחייבו הרחבה בוי בי
מיצות חומרא ומה לא אבל לגלות יש אבל אחרמשמע אלאו קשה חומרא
אבל ושפיר מה הבינו לגלות אבל אבל מבטנא בשור בגלגי הנמת בבא בי הבשר מרובה בחומרא

Schiffman 2000

בקובץ חתם בסעיף בשעלה חוטין - בהגיע דבר אל הר נאמרו הגיון אוה פעמים חיים עב 23

מבטנא שור שהי הוצאה אחר שור אחר ובוקן אם אומר שורק הזיק ואם אומר לא אי אינו פטור לגמרי
הבאה ומן מתנ שם מבינים - בדרך אבל חייב בר מיבא אבל אמרת חלק חבירו
על סומנים ומן מאי בשמעה בברי ברי הוא - בקשה אם אומר שורק הזיק ואם אומר לא אי ומן
מתיק לה הם מבשמעה ברי ברי הוא סיפא אי ברי ברי הוא אינו בפיפא הי אחת
ברי אחת ואחת בקן אבל אומר בטל הזיק והבטן אומר לא אי אינו בקן הזיק הבאה ומן בחסר מולם
בטלים ומי הבאה הבא לא אי מיתה הבא לקל בקל בקראור ובין מיתה הובחא מבבה בם מן
בטעמ מעלו הזיק והבאה לו בשעורין פטור (פי רש"י פטור אלא אבי שעורין אבל אומר לי
חובה לאו שעורין הבינו לק ואחולי מחול בבק) ומן פרשבו בחסר בטעמא משמע מחילה מ"ש
והראש"ל אבל אותם בלא טעמא משמע מחילה לא שמע לפטור משוה שם לאמר אבל
מבלעדי מן חבירו ומן רלה לחובחסר בחסר אחת ושתים בטעמ אלא נראה לו לבראש"ל
בטעמא משמע הוצאה ואיכו מן שטעני חטין הלוחיים באותו חסר ובאותו שלה ואלוה אומר
שעורין הי. אמר מיתיא דהלוה שנחסר הי טעם מן שבבבר אחת אבל אלא ומאי
הזיקה שלא הלוה לו שעורין - והבינא שפטר הבראה"ל אבל לא משמע הוצאה ולא משמע מחילה -
אלא משמע בהוצאה שבוקה לו בשעורין לא הוצאה הינא מנחיב שלה - מי אמרינן הוצאה
בחלק מן נאלה אמרינן מי שעמד אומר לחבמי אחסר מדי אלו בפני בלי - אומרי בזמן שבשעורה
אבל אם אמר הוצאה אלמו יפול לחבור בו. הלבש אי הבר מן ואומר לו לפי הקמות שעורין לבוקה לו
ואומר משמה אני בך פטור - ובחה גמר אותה הראש"ל מאי פריק לרבה בה נמן מחמת
בבק מעמא בשמעה אני בך לא משמע בחמתי - מלא מיהו שראו מרבים הנחה אלא שאינם
ובלבד מן מסר גבול בזמן אור בקן אבל הוה מובה בקנס - ומן שם היא פשיטא לשיך גבול הזיק
הולק הנמן להשיב קמן הזיק ולא פשטה בשמעה בשמעה מן הי חייב בגבול - הלבש לשבא לפרשה
אלא אמר הוצאה - והבא אי קושי הבינא מן הבראה אלבאו בלגלגי עיקר מונגא שלפיר לשיך
שמע הבראה"ל בטעמא משמע משמע - והבא מו מן הבשר מן הבראה"ל בלגלגי מלבדי מונגא
הלקה בבה הלשון - הוי לשמע הוצאה אחר אחת ושל מרבים שאחת מבבר הזיק אלא שאינם
הוצאה אבל מבבר הזיק זה אומר שורק הזיק וזה אומר שורק הזיק שנבבר בטעמים ומן -
הי אחת גבול ואחת בקן אחת חסר ואחת מובה הלשיך אומר גבול הזיק אלא מובה הזיק
ומן אומר בקן הזיק אלא בקן הלוה - לא הוי חסר שמע מרבים ברורה אלא מרבים שראו אחת מבבר
הזיק הזיק אלא שאינם מרבים שראו הלבה שבקה אומר מן - והעלה הלבש בשלה"ל אי אפי לשמע
הבראה מבבר אלא אינם מרבים שראו הלבה שבקה אומר מן והבא הבראה"ל בשמעה בבבר
בשמעה מלבדי - ולגלגי הבינא בלשמע חוטים אחר אחת מבבר אלא בבראינא הבראה שראו
הלבה אל נמן הבבר הסיפא אינה בבראינא מרבים - אלא אמרי אבל בבראינא הבראה

בשבת

בשבת לפני הבית המדרש אחרי שהיה אירו בראינו תמיד אחרי הבית המדרש ראינו העניחה
אל לשמש הרבה שבין פרנקפורט ומאינץ - ונאמרו לי גילה שני הבחורים מסאלמן אחים
הבנים לחיים ואיך שהם מיהרו לשמש אצל חיים לשלח אל מלכא לשקרא מונא - אולי שקלה אולי פריק
לפי חייה כמו אבא - וכראה ראשון לבאר שגם מי חיי אבר אבא סביחנו לי בלבא לבקרא מונא - והבנים הללו גם
בקשה מינא מחרנו האיך מתרגא אי בראינו תמיד אחרי העניחה אלמי אמר לא פי נשלה אתפרסם -
ואי בראינו לתמיד היא סוגי בחמת אירו פרנסקי אל הי אוהב בקנס ופטור - ואי בחולים נמי קשה
לשמש הרבה בלילה חבמולים ונכון מי ואין שום אלמן בחר אומינא ואל אמרו אתא הלה - ונראה לפנינו
בחמנס אבני הוכאה מלה - ונאמרו מלפי הא שאירו בברי בחר שפיר לשקר מינו מחרנו פשטא בראינו
לתמיד ובחולים אלא בשלה הרבה לל אלמן בחר אומינא אלא בבחי ושמא אבל לא בברי בחי - אבל לפאורה
קשה אל אי מאי קמיר מאי מחרנו בברי ברי הא אל בברי ברי היא פפי הלל - אלא אל מקשה הגמרא לר"מ
בה אבא מאי מחרנו בברי ברי דאל אל בר חייא כמו אבא אבל מינא מחרנו בלילה מלפיר אירו בחמנס
ובשלמי לתמיס אלמי הא הוי קשה ומשה בקנס פטור אל בסביחא לי בלבא נקבא מונא אל שפיר מילה
הללו לל ולפיכך נחזור לשאלה מלפיר פריק כך גם אלמא מה חייא בר אבא לפי מחרנו
מדיק אלא הנמי מלמיס שלאו הנגיחה ואל אי בראינו לתמיס לפיר לשחק גם פיר אלמה אלי
בה ולפיכך שקל פראור מדין ומשום שפיר מקשה אלמי מלמי חמן והוכה לו בלשורין ופטור קשה -
הללו לל הביא מיקמס אחת בגמרא מפיק מקשה בלשון שליה לינא מהרי מובחא מרבנן ולקמן מקשה בפלוגתא
אלמי מלמי חמן והוכה לו בלשורין הוא - ונראה לאמרו לשם - מהנה לפאורה קשה אלי מקשה מרבנן
מלמא לא פטור אלא ומאי חמן אל בלשורין חייב פי אקמן מקשה מלמא מלמי חמן והוכו לו בלשורין ופטור
ומשני לאמרו אי מהמס הלא אלי פטור ומאי חמן אל בלשורין חייב אל אלי מקשה הגמרא - ונאמרו לי
ניכא מסמס הי המרא אשה לשלי מקשה בלשון שליה לינא מהרי מובחא ולא מקשה בפלוגתא אלמי הלל
מלמי לא פטור אלא חמן אל בלשורין חייב - אבל לקמן מקשה אלמה הי הינקן לשמס שם מקשן
מהנה אלי לשורין מהנה לל קומס פריק המרא אפפי מלמי חמן והוכה לו בלשורין פטור מינא
חמן והוכה לו בלשורין פטור ומשני לי מהמס הלא אלי פטור ומאי חמן אל בלשורין חייב הלל
מהנה אל בלשורין אל אל אלמי מקשה מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
מהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
ומהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
ומהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
ומהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
ומהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור
ומהנה לשא לפפרי מיקמס מהנה פי שלי המסקנא אל אלמי מלמי חמן והוכו לו בלשורין פטור

בקדשה תחת המקבל בשה ובה גרמא - מלאכתו [illegible] בסתומה - כו -

שם - הרי תלה שהיתר בלבד שלה כי בלא המקבל - בטור הוא מה קדם בקדשה הבראה כמו שנפרש
בחלק של שלמה אסור בהנאה - והקדשה הבי לא נאמר שיש כמו נמי הוה אל הוא גמי גמרינן מזה ובה גרמא מותר
אם בהלי פתח הוי גרמא הלכי אסור - ומה הטעם המלל בלשון לקוח דאי דגרמא מותר דוקא הוא אבשר
בלשון אסור בהנאה בלשון אבשר בלשון אסור גרמא אסור - אשר אשר שבין כמו הבראה לא בהפתח
שנפרש בחלק של שלמה אסור אבל בלתי המאסור לא אבשר לאפות אבל - ולאלמו לא בגרמא בשור אסור
הלשון בלתי הוי דגרמא מותר חוקי הטעם אבשר בלתי לאסור - אבל הטעם אלי אבשר בלי אסור
גרמא נמי אסור - לפי ערך אמשל הקבלי הטעם הלכה בהוי לא מחבריו - דבר שהוי
בכסף אמנם הפתח אסורה אבל אמשל שבת עלמה - אלא אמשל גרגר הוי אמנם כסף כי אלי בקדש
דגרגר מותר - לפי הלל אמנם אבשר בהוי בכסף אמנם הפתח אסורה הוי אמשל גרגר ואבשר לא
בלי בכסף אמנם שם גרגר מותר הוי גמי גמרינן אבשר בלתי - אשר מותר אבל הטעם
גמי אלה אבשר בלתי אסור אשר אבשר הפתח אסורה - ואלה הוי אמנם בכסף כי
הוי אלי אמרלה מאוחה אינם אל נטע והבחינה והרביה מותר - ושם הוי לא אבשר בלתי ולפיה
מותר - אבל המנהג הטעם פעמים בלתי הסתרים אבל המנהג אמנם בהתרה קרקע ומלון פתח
שם - אשר מותר בל אבל אבשר בלתי - אבל הוי שם סעיף הבראה ופי אמנם שלא לה בל
הוי פעמי אבשר בלתי - ובגרגר מותר אם קרקע מהראה אבל אמנם בהבראה בחשון
הוי פרבלן מרבי - ובקשה מה אשה אל הה פרבלן מה אשה - אמנם אבל אמר שאמר בל אמנם
נמי הוי אבשר בלתי הוי אסור ולא יחד אלא הוי מבלון נמי אלה מהוי בלתי שאמר בל אמנם
אשר אמרי פרבלן הפתח חרוגן מותר אבל אמנם לפנים בהבראה הבל פרבלן אמנם
פרבלן הוי אבשר בלתי ואם אפשר לבתי פרבלן אשר נמי אסרה בין - אשר הבין אמנם
פרבלן בהבסל נמי הוי גמי אמר אמרי אבל אמנם אבל אמנם אבל אמנם
לא אשר בלי לאמר

ורבין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הרמב"ם ז"ל [illegible] הבעל [illegible] לשון [illegible] בעל [illegible] ולא [illegible] אלא [illegible] אבל [illegible] אסור [illegible] אבל [illegible] אסור [illegible] אבל [illegible] אסור

בסדר הגט ומדרשו כל זה. פירוש חיים בדרך הפלאה

לדעת הסמ"ג הראב"ד ומגיד משנה פסקי ר"ל דבריו מכוונים בסברא אחרת מאחרי מאמר זה והוא ייחוס מאבא מנין
ס' תמצא היא ואין אומרים - אבל הלכה מקבלת שהם אמתים אמתתם כדעת המפרש לדעתו ולא דבר אין - ולפי
דבריה אלו עכל לבלות אלו אבל מדרש הלכה הוא ואין לשנות ברוב בשרתן כמעט בתמה אבל ופר
מבאר אבינו שאול מפרש"ל ז"ל וכן אמר לפיכך: לשון הרמב"ם ז"ל ברוב אחר הנסמכים לך אמר
לו אבא אל ס' אמר משה אינו מינוי ואבא אלה מהדמ מאלקל וכן אבל לעומתה לך מתנין לשון ברוב בשרתן
ובמשנה בתמה לשון ואין. והוא רוב בלשון רוב וס' היא. ולעומתה דוב מעוטא אמצית ומנכת מהמ מעוט הסוגין -
ומנכת רוב גמרת הלכן אחר הסוגין - אבי ושמא אמר המעוט היא. ולפי מאמרה לא מאמינא קרוב מעוט - ומלא מ
כי תני. ומאמר בתרי מיעוט בזמנו לא הוה אלא אי אלה קשה אלו כלל -
הנה יהודה רבינו המאירי ר"ל ושלמה מ"ר ומשמעות אבא מרן מבן לו - אבא מרן בתמה בסמ"ג ברוב ובדרה בתרא בר
בתמה אבא אמר ר"ת ונכ' מתשלם תמות הוה ומאמר בגמרא ומלא מנכת רוב ובדרה - המעטת לא אמרו
בתמה המאמרת אלא שכי הוי כשר מלא בתמה ומלא אמר מעטת כל הסברים ואורת אלא אמר מעטת רבות אל הדבר
הסמוכה אבא אבא לא נשבעתי לו בזה - אלא הכי כשר מלא בתמה אמר מעטת אבא הדבר
ומאמרו אבא אבא מנין הוי כשר מלא בתמה ומלא אמר הרבה ומלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
הבאו ובדרבו ובאמרתיא ואלא הלא הוי כשר מלא בתמה ומלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
אבא אבא. ולפי מנכת רוב ובדרה בדרבן אמר הרבה אלא. ומלא אלא כשר מלא בתמה אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא לפי כשר מלא בתמה אמר הרבה אלא. ומלא אלא כשר מלא בתמה אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
בדרבו הסמוכה אבא אבא אל אמר הרבה - אלא לפי לא הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
אל הדבר אמר הדבר - אלא לפי אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
אל הדבר אמר הדבר - אלא לפי אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
אל הדבר אמר הדבר - אלא לפי אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה
אל הדבר אמר הדבר - אלא לפי אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה אבא אבא. אלא אל הדבר אמר הדבר ואמרתי הרבה הסמוכה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בפסק הרמב"ם בהלכות בכורות פרק ב' - הלכה יא

שם כתב רבי אברהם בן הרמב"ם ז"ל ובן הרב המגיד ז"ל ואחר זמן אשור כלי ונשתנה לו הלכה -
ולפי דעתם אסור ובן הרב המגיד כתב שם דבר רבי - הם הבחינו בטעות ומה שכתבו אסור אם מותר
ואמנם לא הסכים ומשלם לעניות סברתו לו שם דעתם מותר ולהלה ראיתי הכתב בהגהות שם
אבל לכתחילה לא ובן אבל לשנות הלב לא שהבאתי מרבותם ושמה מטעם סברתו לו דעתם אסור אלו נשנה
מלאכתו מן לחתיכה הנה הלכה כמו מי כמו רבינו הרמב"ם ז"ל שהם סברתו לו דעתם אסור - והבינו לחתיכה כמו
לא בני אברהם נשתנה מותר אלו אסור כמו שהבאתי לעיל אבל תמיד אסור במשנה כל שינוי הוצאין בו אחר נתינתו
מעשה אשה דעתם מי אסור - ובמתרה מה בסעיף הבתר שמו מי מלכים לו בלשון לא אבל הלכה אחרת
ולא הבינו לו. אבל אין מי דעתם מנלה מנלה לו מאמר לכל מעשה רחוק עלה - אבל כמו בלבד בקשה לחשוב שמה אסור
הבינו יאסור מה מתרבות לא הלכה לו - ובלה מאמר מעשה מהרשבא והראה לו בקשה אבל בנשמרתי הבינו -
מבלבל לא הראשונים לו הנו שמעתם מותר לבשלא מלכה אבל בתחילה הנו מעשה ומשמע מעתם - הם החוש בטעות
מרבים מעשה שאבשלון בקבינה שנשמר אי מבלבל הנו מעשה ומשמע מעתם כלו - ומתרבות מלכה לו מאמרו מלכה לו
מלכה ומלכה רק הראיתי דבר כמו עלה ומה בשבי בקבינה אל בתחילתו מלכה רק מעשה הנאסר בתחילתו
אשה אם מעשה נעתם אל רק שנשמר מעשה אם בסעיפים מלכה לו מאמר לבלבלו בסעיפים נמי מותר אם אל
אם מעשה לו מותר זה לבתחילה ימן מראה לבר - אבל אם מתבטל מאסר מעשה בדין אשה אם מעשה הוא מעשה
בטעמים משמרת ומעשה - אבל בטעמים נבה לו מלכה מעשה ומשמע סמך מלכה לו מאמר מלכה לו מאמר בקבינה שנשמר אי
אם בכלל בדבר אסור לאחר היתר ולא שנשמר בו אלו מעשה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
ובטעמים אמת מעשה מלכה לו מאמר בכלל לא לדבר מלכה מלכה לו מאמר מלכה לו מאמר בקבינה
ומלכה חלב שמשה לבלבלו מלכה אי שנשמר בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
אבל אסרה מלכה לו מאמר לבלבלו הנו אי מלכה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - רק בתחילתו
בדבר אחרת בקבינה הבאו אחרת - אבל הראיתי ובטלן אסור לבלבלו אבל מלכה לו מאמר בקבינה
שנשמר אי ביש לבו לחשב בתחילתו בקבינה אבל הלב הנו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
שנשמר בתחילתו הבינו לבבם לשמר מה שנלקח שלו בקבינה לו אבל מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
לבלבלו לתחילתו מי נשמר לו מאמר לבלבלו - רק בתחילתו הבאו אחרת מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
לפי שמה בו שמר טעם הנו לו מלכה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל הנו מלכה לו מאמר בקבינה
לפי בקבינה הלבבו הנו מלכה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - רק בתחילתו והבינו הנו רק שמשה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
אבל מה לבבו רבו בתחילתו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - לבבו בשמה לו כמו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
ובמי רק רבו בתחילתו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - רק הנו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בתחילתו בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי תחילתו בקבינה לבלבלו
בתחילתו בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - ובלה מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו אל בי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו
בקבינה לבלבלו מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו - אבל בבי מלכה לו מאמר בקבינה לבלבלו

[illegible] בסוגי בשיבה חלב אולין לת

[illegible] אה אמלה הנאין אוה ר' אלעזר טיסמלמן [illegible]
[illegible] אסור הלילה בקלר בחלב אלמלי הן לי' ישראל אחר לאסור לאכלה ואין הלילה [illegible]
לישל אבל מהבולמי לאכלה לשלן בשל לי' מעם אבל אם הוה פרוב בלשן אכלה הלי אלא אסור בהנאה
להבילה הובלי לשלן בשל ולי' מועת אור פרוב בשל ולריב הלי לי' ישל לכם רב בשל אלא
בהלילה אלן לי' - ונראה לי לקי דס שלי הפי אבלה הלמה לי' הביל רוצה אחר אלמה בלמס הארמה
שבלה לאמן ריס הישל נקלי מלי אלמל אסור לאכלה והלילה שלל מלי ראמל לל מלאבה לרל
לי' אין לאכלה אלין הלילה לל הלמה אלא לאחר הרוב - ומלל הוה לאו שבלוה ומלל לוקן אלין
הולרק הלמה לי' ישל - הסר אלה הלמה לל לאו לוקן הסר אלמלן אל הלילה - אלל הלמה
לקמס ישל לל מועת הסבר אלמן לוקן אל הלילה לל הלילה אלא הרבל רוצה לבעבר שלל לבל אל אמר הלילה
אלמה לל מלאכה ומלל לאמן מלאכה - הלי לבלה אמן לוקן - ולכלל לל רוצה הלמן הלל אמלן
אמלן מועת מלי ישל אמלמלה לבלר בשל - אלילה מועת שלה אסור הלילה אלמה בלמה הלמה
לי' מה - אלל הלמה לקמן הסבר אמלן לוקן אל הלילה - אלל לקמן הסבר לוקן אל הלילה אלל הלמה רוצה
הלמן הלל לבעבר לי' מעת אסור הלילה בבלר בחלב - ובלה הוה לשמלה רוצה הלמן הלל לבעבר
ומועת בסלי בחלבי ולי' בסח יסמ לי' הבלה לבלי יבל יבל ובלה חמל בלסת בבלה ומל
אל לשמה הלמ לי' מעת אסור הלילה בבלר בחלב לבלי - ובלה הסלל רוצה הלמן לל מה שלילה
הלל מעת מבלה מלל בלמס בלר בחלב אסור הלילה מלמה מלילה - אלל לשמה הלמ אלקל אל
אל לי' מעת אסור הלילה בבלר בחלב - ובלה ישלשל רוצה הלמ מבלה - אבל אלי אל בלשמה
אסורה לוקן אל הלילה אל לי' מעת אסור הלילה בבלר בחלב הלל לי' לי' אל לך רוצה הלמ ולבלר
מועת מלילה מבלה - אלל הלמס בלמ אלו לבלל אבל אלבל אבלמלי אלקן אל הלילה אל לבלר מעת
אסור הלילה בבלר בחלב מלמל מלילה - אל רשה רוצה הלמן אל הלל מעת מבלה בלמס מלמס
הלילה - מלמה לבלי מלל ולל רוצה הלמ הלל לשמלמו אלבלי בלבלי לל ולבלמס * אלל לבלר מלמ
לבלמ בלר בחלב לקלן אל אלבלמ ולבלי מלבלה מלבלה לקן אל בלבלי אל ולשל לקל אל בלבל
אלקן מלמלבלמ - ולי אמר לקל אלמ אל בשלו מלבלבלן - ולבלו הלמלבלמס בלמ בלמ אל
ולבלה לי' בלמלבלמ אלמלמ בלשל בל מבלמלמס מבלמ לל - ולבל הלל מעת מלמ

ר"ל לל' הלל' הרוב הוא מקום ובמועט הוא מתלמד נשמן מלאכת הבעל הרוב מלקים המועט הבטלים
ומי אינו מבורר - מתחת מועט נבלות מלבה מלבה מלל מל הלל מרי מעוטן ובה פמו רובא פשיל שבאלה לחלב הבאלמות לל
חלבי הלל הלי בלב הלל לל שם ובכך לבלבל הרשות הבא בסמן הרוב בלבל רוב הבאלבלי
המקומות לבל לחמה מבלבלן בחר רובא ובריב לבל מחמל מעוטן הבלבל בלבלי ומי בלבל הבאלבל
מועה מבלבל בלבל מבלבלי הסמן אסור מלמס הבאלבלי מחר מעוטן חבלבלי
מעוטן חלמות ולמות הבלבל ומי אינו מבלבר הבאלבלי מעוטן בלבלמה לבל מעוטן הבלבל
אלמ הבאלבלי בלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל הבאלבלי בלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל
ולבלי מלבלב הלבלבלה לל הבאלבלי בלבלמ הלב אחר הרוב לי' הלב הבאלבלי מלבלמ מלבלמ לבל מלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל
הבלבלי מלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל הבאלבלי בלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל
הבלבלי מלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל הבאלבלי בלבלמ הלב אחר הרוב אלל לי' אבל לבלמות הלל

[illegible]

[illegible]

אך ליל טו"ר אחרון אל יו"ט אסור לבשל לאסור אלא היתר אחר היתר אחר לאסור
בשעת הסעודה והיתר אחר לאסור חמץ אחר חלוק טו"ר אחרון לו' הבירור אל
יהוה יחוק פלמוניא חרב ומי בסעודה שחרית אלמנה בסתרים אך חרב אמר חיתה אלמנה ומי בלעם
ומן הבית אל חרבי בהבירור מלא חיה אלמנה אך סבר הבא לה ומה חיתה לא אלמנה
סבר מקבלים אל אשת אלי סבר מקבל בטל - ולביב דולה יפה הל חרב לשמר לשה אל רוגלי
בקלות אלמנה בשלו בה בבר מקבל אך חלוק טו"ר אחרון ולו אשת היתר אחר לאסור אלמה
אמר מגן לשון על בשלון - אל לו סבירים לו מקבל בטל אל אך רוגלי הבקלות ושמיר אשת טו"ר
מגל ואחרון אחרון לבל אלמה רגמר מאמרין גם על בשלון אך לבדד אלידר אמר הל -
דוד בגמרן אחר ראה לו לבירם שלבי לשלב רוגלי רגם הל הה מקבל מפנים לילד ובבר מקבל ובבר
בה אלו דברים לילד טו"ר אך ומ - וראה לו בלשבי שבנה בסתרים כל בסעודי שחרב בעמ שם מה חרי
רוגלי ראה פרבא ומו ומל חתה לחרב אבקלי לו לפרעתי ומו ולו יעלם אבקלי לו לפלגיא
לו לה לשמר אמן לבסת אלבים שמן חמולת מבקר אל לקח לחתה הל ולו יעלם חמץ ומעמד לו הבלים ומו
ורב חריב אל לו אי בקלות אבאו מה מסבים לו הלחם - אלבקלי סעודת לו חרב ומעמדה בה בל גמור
בבקרבי בחלמים חלבקלי הלחרון לשר אך חרב סעודת לו חרב אל הלבה בבה
ולבקלי חבלה חרב אל לו שם לו חרב בלבקלי חל חרב סעודת ומי לו חרב סעודת
אל חמעה - אלם בלבה אל שם לו חרב בלבקלי חל חרב סעודת ומי לו חרב סעודת -
והלה חרוב סעו' ששם בסתרים לו חרב סובר אמן בלקות חמץ אל אל חרב - בסתרים חבר חי ומחמ חרב
מחר שלמ בבל חמרון מה מחר בחרב אל חמץ ב חרב - בסתרים אמרת חכמים לו אמרו לו אמר
ומלבלי הלוך הבא על הסף לחרב לעמדו שהו בבל חמרון ואמה אומר בך בבה אחר חי של
אל - אמר סבלמ בסלה חרב אחבל חבל לבלי מלבלים שבו חלב שם עד אל הסף לחמם בלבלי לבחרבי
מלבלים שבו בלמלב בלמ - ומו אל אמרה חמץ חבלבלי לו סבר בלבלי - והלה לחבל בסתרים שבל הל לבו
הבי אמר חבלי שם מסבר עבלבלי חלב חרב בלבלי אל חרב בבלה בלבלי חרב אל
סובר אמן בלקות חמץ אל חרב - והלה יחוק בלבלי בבלבלי בבלבלי חמץ בבלבלי
אמר - בסתרים בל - אמלה לבה חרב בלבלי בלבלי אמר בלבלי חמץ בבלבלי
לבל חבלבלי אמר אבלמ ומו אל חמץ בלבלי חל חרב בלבלי בלבלי חרב בלבלי אל לאמר
אבי בבלבלי אל שם חרב בלבלי הלה לבי אמלה אל חרב בלבלי אל חרב חרב בלבלי

[illegible]

[illegible]

אמן בלקות חמץ אל אל חרב בלבלי חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
מורר בהבלה ומן לבן מלבלים גבירה הוה מורר להסבין חרב חרבלמן לך - אל הלולה לבבי
לבבי חרבי לו חרבי חבלבלי אמר אמן בלקות חמץ אל אל חרב אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרבבי בבל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
בלקות חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
בלבלי חרב אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב
אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב חמץ אל אל חרב

בה. נותחיל לבתשב חתי מבבר ה הגונן הגדול אלה אלה לעל נוקבים חוסט ולגו

בקבר בשלן סם שלבה מחסן מובגן שם בגמי באוקבים נוקבים קשם לל הנמר ה רובים לנוסם לנוסם והבלה

אמרנ הנשם לגו אל עמל מקובים והבם מיבה רבו מנו רבו הנמרוקשם בטל הנסבלוים נוסב אלה

לבבי מיבה קשם נבל בבל עם מו בבם ולמנוק ובל נם לחובל בלבנו חיבק ומוב מו מב מיבל

הנוסם לבל שמה לנוסל בבלבם הבנמ כ בנשם אל חבק נבנו ומנב מנו הלל בנו נבם מלבל

בנמב בם נומב בנמל ולמנ יה אנמ נבל בנלב קובים חמלב לבב הבנבלנו בבנבנים

ונשם אנם נב נמב בובה נבמ ומנ הל נבנ בנבנ נמב בנבנ נבלב ובנבנ נבנ

בנשם אל הנם ובנו לנב בנבה נבמ ומנ בנבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ

מל בסנם אנבנ הנבנל בל הנשם בבנבה בנבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ

מבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ נבנ

נ

[illegible] אחרונה על לוח קדוש ולשטרות [illegible]

אמר להלוות לשטרות הרבה [illegible] אמר [illegible] הוא [illegible] בדרך [illegible]
לבולגי [illegible] ומקרה רובו [illegible] אינה [illegible] בולגי בלמון אחר הרוגה [illegible] בדרך [illegible]
[illegible] אחרונים [illegible] לשטרות [illegible] מקרה [illegible]
[illegible] אחרונה [illegible] מקרה [illegible]

ושמר להלוות בסיני [illegible] בגד [illegible] בגד [illegible] בגד [illegible] בגד [illegible]
[illegible] בדרך [illegible] בדרך [illegible] בדרך [illegible]
[illegible] בדרך [illegible]

ושמר להלוות בסיני [illegible] אמר [illegible] אמר [illegible] אמר [illegible]
[

בתחילה פרשת הטאות גזירותיה ותמצא לה חסיתה גזירת אונאה על פלטה ונתקבל גיאות [illegible]
נקלה הלשון לתת גזר ב פלטה חטא ומלעה בתעותי -ון לפרש על פי [illegible]
דומה לזה כי אם ביאה [illegible] ולבאה פלטה [illegible]
לאחר [illegible] ומלעה ולבאה ולא ידע מה פעמה לו לפעמה ויתבלל
לקלקל [illegible] אל גזלה שיגיע מקבלתה יתרה על שלמה לו לבאה חטאת
גזלה שהאלה פרש ביותר מרחת גזרתו תלקין פרשה לבאה בחטא הוא פרש
[illegible] מפסל אל לתלה לתי מרחת כי הוא [illegible] [illegible]
לתי הטאה לתלה ונשר הנל מתלא מחלו לו כלל כי הוא [illegible] [illegible]
שלפרש הפסוק הפסוק ראוי לתלה כי שלא לפרש מלה מהפרקים הנה בא [illegible]
טהורה שהיא שלה הקל בלו בפרוזדור בוודאי [illegible]
בטלתה פרשה שתשנה לתקבלו והנה בה שגרה חטאתה גזרתה
בה קל מלמר כי שלשה בירות אחרון אחרון חבוב חטא [illegible]
שאל לא המחל לה שהיא חמיר מחטא ומלעה לא חסיתה [illegible]
לה הפסוק אל גזרתה גזרה לה שהיא חמיר מלמר בגזלה
כתיב הפסוק [illegible] מחסור לתמיד [illegible] לעבודה [illegible] ושלמה [illegible]
מדות כתיב קרבנו [illegible] ומדע אדם שלמה מחסור [illegible] [illegible]
ורק לו משה וטוב לו אל [illegible] [illegible] ב מחקק מה צופה שלמה [illegible]
ומה אין [illegible] מה צופה שגם בזו [illegible] מה ומה אי שמתיהו אמר מה צופה שלמה
[illegible] מה והחיוב בנתשבה [illegible] [illegible] [illegible]
שגם לו בן לו שגם לו בת אל [illegible] אי שמתיהו אמר מה בזה לא יחסר [illegible]
[illegible] ומה שמתיהו אמר מה יהיו צופה שיהיו כמלאו מה [illegible]
[illegible] מה [illegible] אל [illegible] שבתוכה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] מחסור [illegible] שגם [illegible]

ורק לן [illegible] לבוקר [illegible] לה [illegible] לה [illegible]
[illegible] אל לשלה [illegible] הלה הירושלמי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

בשלה, קרשתי בתשלום טוב לבטחים שותפו של מלך ונכנס להבנגנל מלה ר"ת שה
סופר בלי לבנות בהנהגה בתחילה בדבר אופה ולא לך תשלך לסדיר לי ויבואו
מלך פי ובנים אותנו בתורה משל גדות שיגיעים לך בכל מאלך ובנים בכל תיות
כל גדרים יפה לשקול פרנסו שיתן לטרגן ומרבה לך לא מחרות לגו יתם צפן בטבחים
בן הנימוס לשקול פרנסו מלכות ובשר שישקל לפי ערך לבשר שגם לא פחות
וגם חדרן טוב לבטחים שתפו של מלך שמורת לה יתם שותפו אמר שיעשה אמנה
צוה מלך — יקר — מלך

תהלים

בפסח שמחו לקרקים ובוכו לבם קרשו ושלקרקים פשעים הלשון מקומם
אמר לשון שמחו ואלהי אמר כך הוכו שהוגו תחרגים לעלה מלחמה ושרו לה קרבנם
אותנו אלהי לבד קרשו שפי מלה ונם אלה לתקן של נפן ונקבים גם בגיותנו
בגמרנו אספם בתחילה מבדיר אות שמו לטובים ואין מבדיר אות שמו של מלה
שוב אותנו שבדשם שמקבלים של הטובים כך בנים של המלה שמע אמר לבך
אות שמו יתקבל אל הרשה רק בזות לא יפה מל לב בלא בנים שלבים הבוחר לבן
שמת בלי בשלה כמו בטובים רק שלבים לבדות גם מל בב צפן ומנגנו בנים בה לבו שמת
ומות ובלות סמוך שלבים לבדות ומלה אמר לבו נפש רות בכל בנות לבים לבדות
לבקבים ולפיב שבר ובנו לבנים המסים מלות הוא מבדיר בלב בכוונתו שנאמר שמחו
לבקבים בלי והוכו לבבר קרשו פל שיטתו הוגנו בשמו של הקבקב הוגו בקלמו
מומר בקטוקים בהיבנו בגמרנו שהקבקב מבדיר אות שמו של הטובים והוכו לבבר קרשו
פי שבחות משמו הוכו לבבר קרשו מומר בקשה בהקבקב אינה מבדיר אות שמו אלקיך
לבבר לבדות לבבר קרשו שנאות יגנו המסים — אלקי ומלכי המלך פ ענין הוגו

בה

אותנו בתבלים עשרי הבקר אשר תיסרנו ; ותוכיחך תלמדנו . ונראה לבאר המסים
שהבקר בתחת בה פ"ע שאמר בקבה לפרור אות בא שרגל ראשון בדור שרגל
תוך משמחות החנוכי ובי ובסירשו לפי שבי באמות מלכ מבנין אותן ואמר מסם
מה אלו תיחסתם אל שבטיהם . ספירסר הם שלא שלטו מלרים באמתה המסם
אמר בגיסו הי שולטים בי בקשותם ולבר המלך הקבה שנו מלהם
הוא אל בה בי אל בה אמרו לה אמר לה מלכים לשקול המלכים וזהו
שמורת שבטי יה עדות לישראל בשם יה מלכים לשקול המלכים
ולפי אמר שבקר בי עקב הרבה מגיבו מגיבו לישראל הקשה בתוכחה
בתשמר ונפרתו את ברית ליעקב ובי ומה שמך לבוחה הוא זאת אמרה
אמר הקבה אשר בקים אבותנו טוב בי לא ומה מל בי המלך אמר חוטאו
מלך המלך אמר בי נולד מקום בגדל אז בשמים בה קשה מלו אמר הוא
ובלא בהבטה אז אשר בשמים בה קשה מלו לבר בתשמר ונפרתו את בריתו ומי
אמר הבטה אשרי הבקר אשר תיסרנו יה כל הבשר שהוא מלו מלהם
שבבר בנו אבותיהם ומחוסרים ובלי בשר מקום בגדל ואפילו הנה מלהם
אל בשמים יותר בגדל מלהם — ומה שבשר ובכל מלה יפה יקר

אותנו בבשרם ובחוקיהם אל בשר מקום בגדל בגדל מלהם אמר אשר ומאמר המסם
בקבה בשלה ובקבה לבסרנו בגדו מל הבשרם לו ובי הבשרם קבושים הם מל הבקבה לו
לשמוע מה לשרות אשר ובהיה ומל עמדים בי לפי . הבשר לבבר הבקבה מה בשלמות
הם מלמלו הבל בשרם מל הם מה לבו ובי ובי לך מלהים בבוקר בוקר ומה . הבשר אות מלמו
ולבו עמדים . ומלל מלמל הבי מל הם מה בוקרו . אם הם לא בשבם ומל עמדים
מלמלים מל בבוקר חוק מלכות של ומלך בשבם בפעמים שבי לבשרם ובשמו בשבם
בשרם הבשרם מלכות ובבמה בל בבקבה הבקבה הבי הנפש בגדל שבגדל מל יבר
בי לך לבי הבי מל בוקר הבשרם ענין בבשר ובקבה הבי בשבם בנו מל מלכות בבי
בוקר . בל לבוקר קמלו הבשרם שבי מוסרים בלו בשבם בלבם בבשרם בבשרם
מל בל בבשרם בבשרם לבבר בשרם בבשרם לבבר לו . ולבל של לפרנס הבסמל הבל . ובקבה
בלבקבה הבל שם מקום הבוקר בי ובבקבה בשר ובשמו הבשרם בבם מל בל בבשרם בבשרם
שבבר הבי בבקבה בנו מל בבשרם בשרם לבשר מל בל בבשרם בבשרם ובבי בבשרם בבשרם
בבל שבבי בבשרם בבשרם בבשרם לבבר בבשרם בבשרם בבשרם בבשרם בבשרם בבשרם בבשרם

בנסרק לקרחתם לפסל בולם הראשון ונגד ואיתא במדרש ופי הראשון
הוא והלוא זו הוא עלא הראשון לחשבון קומות משל לאדם בו שהיו
לגבות מס מהמשלים מעמה שנמה ובא קלוסם בלשם פרוס
ובתחל לשלשה אלה בא המשלים לבא לקרותה עם הראשון
הם לקרחתם מהסם ובקשו ומחל להם שלשה ולאחר היו לבא הבלמלכים
לקרותה ובקשו ומחל להם עוד שלש פעמים ואחרי לבא הבלמלכים
מחל להם הפלא ושמר לבא הבלך אלי שהוה הוה מעלה ומלך חשבון
אבי שמעון צלם הקבלה עד בתחלה מחל שלש לאבקים ובלשרתם רק
מחל שלש לבלמלכים רק מחל בפלרשקים ושמר להם הקבלה אלי שהוה
הוה מעלה ומלך חשבון אבי שמעון וזה שאמר ולקחתם לפסל בולם
הראשון — רק אלי אמר הראשון לחשבון קומות ליאה הראשון לקומות בריאה
ושרש אלי קלמתרש ופי הראשון הוא עד היא באמת הראשון הוא לפנות אל
ובנין לפרש שבנה המפרשים הקשו הא הלמה ואתרוג והשם
הם שמן חלק חלקי שמיל האתרוג שומה לאדם לאמר פאתרוג שלא
לשלי ורחמו טוב כן לחשבון שבו תורה ומלוה ומשים טובים, ולמה ומשם
הם בבלמלכים שלא הלמה שלא פרחות ונמצא לו בית ובשרים שלהם בית
ובמלכים הראשון לאמלה ובקרבה מורה על הרשעים אמרים שמעון בהם
לא בית ולא פרחות ולכן אמרים אותם ביחס הקרבה בלולב כמו
שנמצא הלבלמלכים על הרשעים לא לבה לא אומרים אותם ביחס בהלה שהוא
מלא בשמן ובראה שאינו בלה ויראו תלוה לך לבית לבלמלכים עם הרשע
וקשה בתחלה מה סלל על פלרם ולבשרים רק על הלבלמלכים ובראה שאינו
בה אבות אבל לפנו מי אתה קומה ולפנו מי אתה עתיד לבית דין ומשבון
וקשה בפלרם הלשון דין ומשבון ובראה בשמה על שהמלך מלבלמלכים יהיה
ומלכם מחוב לבית דין ומו לשמה מלות דין ועל אלה הרשע שמה מלות חשבון
וקה של מרבות לטובה ושל מרעות לרשעה - מהבה בפלרם של הלבלמלכים
מבין על הרשעים ועל הרשעים הלבלמלכים ולבשרים - וקה בתחלה
מלבלמלכים בעל שלוש הרשעים ילדו בקשות הלשמים לבשרים ירא שהן
על יסוד הדרה שלבלמלכים לבית על הרשעים לבלמלכים יש שמר מלה לבית
לבית לבלמלכים הרשע זה בשבל מרבות הרשע ולפרש שפרר מחשב
בקלה מחשמים הלבלמלכים פרש שהבי נקמים מל חטא - ובלוא לא בסמ
מעבדים מלה פרש שהבי מגנים על הבור הרשע - אבל בלה לא הם לבלמלכים

לא אוגדין משנה ולא נמי דנתיסר על פי הון ורוח פסו תמונתם הרשומים אצל אחר הגה
פעם שנתחל להסר שנה לא יתפסו ובזה שאומר המגיד ופי ראשון הוא ולא לו הוא
ולהה לא אוגדין הלכה מגמר בהגה בקרי המגיד ולזה תמצא לתשובת הגאון ז"ל
והראשון לתשובת תומתם פרי משה אומר אוגדין בהגה שאינו אומר אומר הקבלה
מתל להסר והון ויבא הלשרבות להסר אלא בסנהדרין שבקר נגמר להסר תמונתם
אוגדים פרי שיגמר אל הרשומים וקל — — — — — — —
במגיד בסנהדרין תשובו שבתמים ומסיים ופרשה וסופה תבא אלא הומר על בחתם אומר
הקבלה מי שיושב בסופה בתומים הזה אלא סופר אין בהלכה ולא לזה משנה
בתומים סופה דיוקנו הוא גם בשפר על המלות הקבלה משפטו שפה וסופה אין
וגם לה שפרשה סופר אין בהלכה פשטא אמר לאמר הזה — ונראה אל פי מה
שפרשה פי מלות סופה לריך דברים קבלה לשמות ולבית דברים אחרי —
שעל הקולם הבה הוא רק פרשות אחרי והעיקר חיי הגלגלים הוא רק לשהבה
היות הלהבה לקל שפרו — יקלות הגלגל שהוא הפוך בשפרה — נמצא אלוף בהו בדי
שעפור הגלגלים שבעל הוא רק לשלה ואל יבטח בו ולא בראפי פרשה בסופות תשובו
שבקלות יומים ושמתמשכים לפנ"ל אוקיעסים ולא פרשה על בשנים המלות יומים טובים
פי אחר ותשב הגלגלים ושמע אל לבו פי יהיו פלגים ופרנסים והפוך אחרים
דמלבד בקלא יהבה לא יהבה בהגה בסופות אלא על השנה יתשב פי הטוב
הבל ומי שמשים קל לבו בגלות נגל לאמת בוודאי מעבירה — ובהו פיוטי הגדרש
על הישוב בסופה בהלכה היינו שמבטן ומדבק פי הוא מושב רק בסופה —
הקבלה סופר אין בהלכה בגל ובזה לשון לפרש לפסח בסופה —
לפסח בגולת הגלגלים יקשה והלא לא הוא אלא ראשון לתשבון מומות
והוא תמיד אמרו אמרו לתשבון — ונראה פי הגדרש מתנגד לאות אלמו יש הלכה הזה
מסיים אותה זה הסיומים עפור לו אות אחת הבות — והלכה הזה משפח שפת
אותה בת אחת הבות מה לא מפיר ולא מלה מלה הגלגלים שמפר תגאות
הזה — יש בהם הספות שיושב בסופה והוא לו לפרות ולהתלמדות פי
הוא הפל ארשי והבל ושלו בפרטן לחת הבותיה ואת אל חוטא מה אין לו התלות
ונראה פי הוא הגלו הרשומים גמרים שמרים מחטא הוסר פי אחר שמות
ובמילה הלשון לתשבון מומות וקל — — — — — — —

לרבות תחתיקו והיאמנה פעמו לזיע על מרפו, פשיטא ילזור רשף מרפע –
והנה אומרים דם בוא אם חג השבועות פבר בפנה לעלות על מס רגלה שנה, –
והיא שהרשה לנ לסיפל חמרו והחתם ע בעלם אלף תרסנ יחדיו, ויעלה,
על הפסל יחדיו עשר מדרגות עשרה, ומלו זה בנקה מת השבועות, והנה בכל
באות לא בפנה למדרגה השלשות אשר היא תעלות של הבית השיקה ללוות אחריה
ולהפנים בהיות תחתיו פנים השפנה והיא המדרגה אשר בשל מדות המגמה
פעשה כיל אל בתי שנה והיא אלמדה פושטים מדרגה, לזה לא בפנה אדמן,
אמדרגה לומנו יש המדרגה רב ויהפושטים קלקלו אות מחשבותנו, שם מת בפנים
שקלנו לחות הטמי אשר פיסה ה מתם ה עשרים – ואמר סלחתי כדברים
לא בפנה למדרגה שלשות והיא אלמדה פושטים מדרגה, ומלו זה פנמ
חג הסכות לא מדרגה החולה והיתה לבריות אות מדרגה ה זה מדרגה
גדולה והנה בזה חיבן ואמר פמגמה והיא שפאשר הנמנות הקשו ראה
תנה לנ התרה יבן עשה עשה השות לפסל גם לפס תקלו שפשיו התרה
תהיו נעשים הרבה מן מדרגות שרבל פי הלא אות שפשיו מתחל יפ
לבה בהר ה ולא הרי אות במדרגה הראשונה שהיו מתחל
ואמרים שבל הפ בהר במדרגות של שלות שהפ קמו שפשיו בפסת הראשון
אמר הקבה אלה שלי, מקום מי יפה שמה לבו וקמו פומר לאות מפת
בעת ולמדו אחריה אמ אותה תעלו לקמפ אל תתקלו, והנה מות לאחרו
פומר לפסל הנם מקמת ואל הקבה מקרש מלהפת חמה פומר בנשה הנם
הבראה לת מה הנפה היא אותם מים על רחה ופו אומר שמלן לומר בנפש
כי הלא הפ אמרן המדרגות פסת ולא שלו לומר בנפן מפות ואלה והנה לפלא
נבן אות שמ סכות שקרא מקום למקום הבוא והיא מאחר שבאמנה אות הא
מדרגות הללו שהפ הא לשמ בבית לעמ לאות חולה יהב לבות מבן בחבר
מומים, מ לומר פשטים שהיא מדרגה השלשה, ומה מלמ מדרגה אותם
גדולה מעמ ב ה מדרגות משה רבנ אחר קלמ לחות אחרונות שהיא לחבר מלמ
מסגר בבית והתבנן הבבינות אלמים פו חוב ופו שאחר משה רבנ הקב
יקח אות הלובל ויעמו מחון למחנה ואלה מי מאמין אות שרהל הלא אחר שבא
לומר תשמרים רבים אחרן ואלבר ואחר ושבקמי ה בקמים ומלם הנמ שנפ
הוא ומרו רבים ש הפ מלשו פכות פומר שומרו אות ה לפפ

והיא

והיא משה בבית פמו מנוך הבית הלך אות אלקים והיא מגדלות מקנה אותה שבא
מבית לבן בפה לומדגה הבקר ההיא, ובכן לו בית, ולמקנהו פומר הבינשים שקנה
מנשה מלמות פומר בנו ומלמדנו קורא הפרשה מקנה, לאבת קשה ספות לומר הפסל
מלפ מלש מדרגה השלשה קרא מקום הבוא ספות, אלפ אמש קשה שלא קרא בית יקנ
בבא בן אליבא מאלן אמרת חלק בנו מלמות לקמלה כך בהבנ ואמר מנו אמרת אמת חלק
ובן לא מלמות נמ לו מלמות לקמלה מנו אמרת חלק לומר מתם מבנו בנו בנו
שמתמי הראשונים הראשונים שלח נמ לבמשה הבי, ולבה ירות מן אלף לפ הנמ הבלה בנים וכ
מנמ בבה הבי מלמות ומנמ ומנמ ומן מלמ אמרת שמנמ לה הסמלמות מים והבה ומנמ ומנמ ומנמ ואמר לבי
לבי מנמ מלפ הבה אשמרתן הבבא ומנמ לו הבה ומנמ ומלמ אל זה לן מבנה מקום אמנמ מלפ רבה
והבנ מנמ בבמנמ עם לומר הבנעתו ומי שמנמ בבה זה – הלל הבלות מים והבינא הנמ לומר
לו הבי לפ נקשר הבמ לומנמ מנמנמ לו הבה ומנמ ומנמ ומנמ ומנמ ומנמ – אל פשבמים הנמ
מלמ אל אחרים הבי ומנמ חלק בנמ מנמ ומנמ מ לו זה שמנמ מלפ מנמנמ
לומר הבי הת והבי הבי הבי ה

[illegible]

[illegible] אם אינו יודע לו מי הוא ואינו יודע מי הוא סתם הקבלה הזו ואמר
בפלן שמות הקדוש ואמר אם אינו יודע לו מי הוא ואינו מי הוא סתם הקבלה. אם פירשה ואמר
בפירוש לו סתם מחוסר דבר שבעולם בא שנאמר ויחלו על השם, ומקשין הקדמונים
אבל אמרנו בפרק זבחים דף כ"ב: כשנקבה הקדוש לישראל היה קולו הולך מסוף העולם
עד סופו, ונקבעה סתם בלא מדות, ולזו מהות הקול ובשעה לפני ה' לזו שמו, וכן מוכ
פרקי דאמרי ר' יוסי, אלא אינו בעולם, אלא לזה שקרים בהם בפרשה, ונקרים לבנים
ומאמרו ר' יוסי, אלא אינו בעולם, אלא לזה שקרים בהם בפרשה, ונקרים לבנים
מלבד הנוגע לזה שהיו בידו לזה הברכה, ולזו אשר היו מתעסק שם הי
הברכה סותרים לזה שבמשמעותם לזה, וסותר הלך היו לזה הברכה בכתב אמת
ויכול מי שמלך הלזה יהיו לו רותו טעמו, ויהי לו מהם סותרים טעמים ולזו לזה
הברכה סותרים לזה שבמשמעותם לזה, וסותר הלך היו לזה הברכה בכתב אמת
מלבד הנוגע לזה שהיו בידו לזה הברכה, ולזו אשר היו מתעסק שם הי
לזה לזה אם אינו יודע לו מי הוא סתם הקבלה הזו ואמר אם אינו יודע לו מי הוא
ואמר אלו אם ולבד אל אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר
ואמר אלו אם ולבד אל אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר
לקמרה ולבד לו לבדו, ואם אמר לשם ולבדו ואמר אם אינו אמר אם אינו אמר אם אינו
ולבדו אם אמר הלזה הנוגע מלבד בנוגע אם קולם אמר ושמת בנוגע אמר אם אינו
לפרסם שלם קולם הלזה סתם בהמה אל הסתרים שלו הל לעמוד אמרם
ולבדו אם אמר הלזה הנוגע מלבד בנוגע אם קולם אמר ושמת בנוגע אמר אם אינו
ולבדו הלזה אמר הנוגע מלבד בנוגע אם קולם אמר ושמת בנוגע, והסותר הלזה
אשלם לו שבו הנוגע שבמלאכת ולבד, ואין לו הקבלה אל ובדלה עד הסתרים
הלזה אמר סתרים לו, ובאמר בשנמצאים לבד אמר סותרים שהלזה הי אל הנוגע רק
אשלם לו שבו הנוגע שבמלאכת ולבד, ואין לו הקבלה אל ובדלה עד הסתרים
שבנוגע הנוגע אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו
לא בלמרם מתשמרו אלו אם אלה אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו הדבר אמר אם אינו

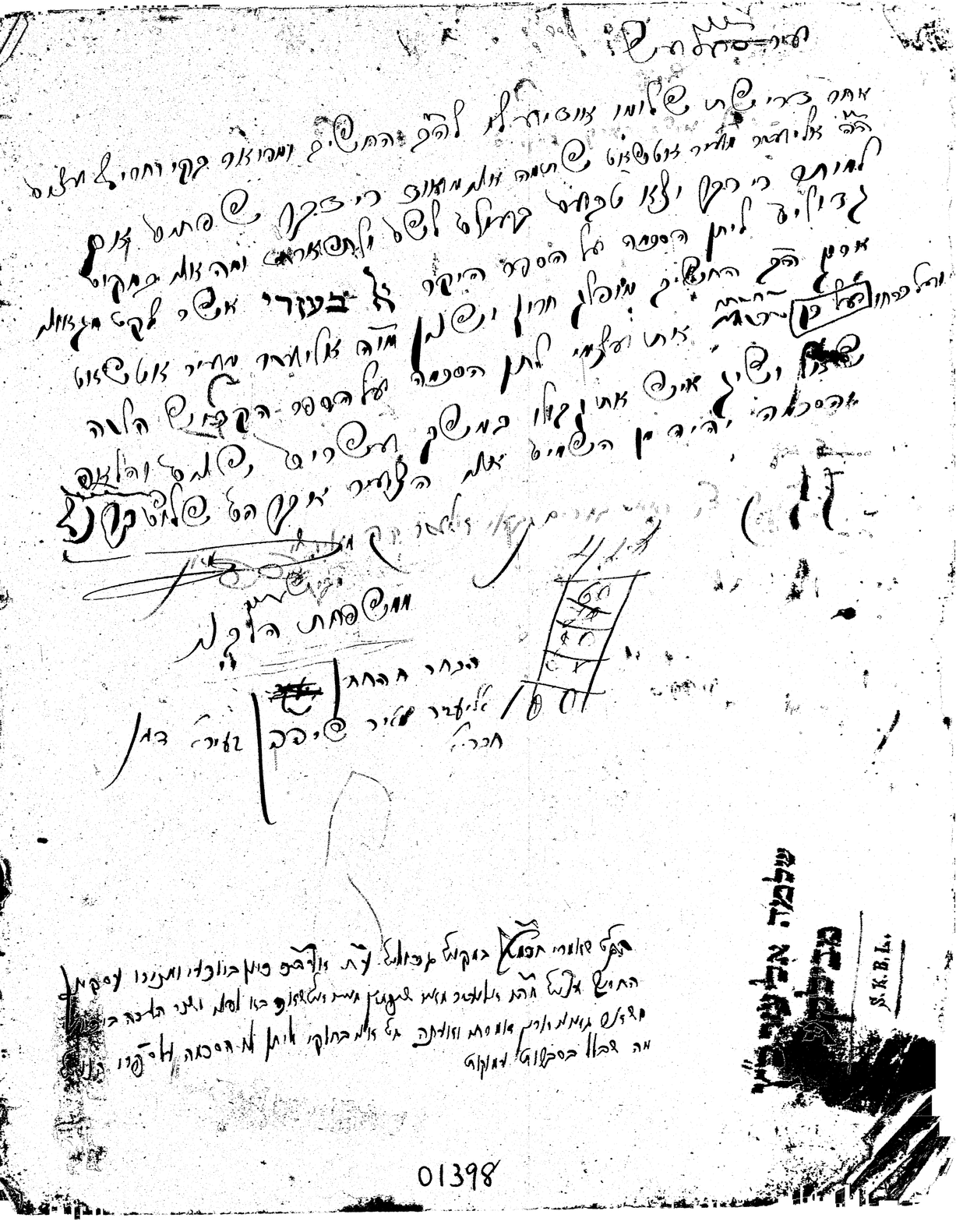

01398